

*Lessen uit het boek
Handelingen (2)*

Inhoud

Problemen en Hoop	5
De leerstellingen duidelijk maken.....	10
Geleid door de Heilige Geest	15
Gelukzaligheid in een kerker	20
Een oproep aan het verstand en hart	25
Zelfstandig bereik.....	31
Bevrijding van de Duisternis	36
Onzelfzuchtig zendingswerk.....	41
De apostel onder belegering.....	46
Getuigen met een rein geweten	52
Getuigenis geven aan een koning.....	57
Vertrouwen te midden van een storm	62
In ketenen van eer	67

Deze uitgave wordt gerealiseerd door gaven van leden en door vrijwillige bijdragen, waarvoor wij bijzonder dankbaar zijn.

Uitgegeven door de
Generale Conferentie van
de Seventh Day Adventist
Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
Web: <http://www.sdarm.org>

Nederland
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bank:
NL27 INGB 0004294694
BIC nummer: INGBNL2A
Web: <http://www.zda-ref.nl>

Suriname
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
Web: <http://www.zda-ref.nl>

De Sabbat Bijbellessen, een dagelijks studieprogramma, zijn alle op de Bijbel en de Geest der profetie gebaseerd zonder toevoegingen. De citaten zijn zo kort mogelijk om beknopte, exacte gedachten weer te geven. Tussen haakjes staan enige woorden om in te staan voor een duidelijk, passend verband en een goede leesbaarheid. Verdere studie van de bronmaterialen wordt sterk aanbevolen.

Illustraties: Good Salt op de voorkant; RF123 op pagina: 30, 74; Map Resources op pagina: 4, 51, 72

Voorwoord

Terwijl Sabbatschoolstudenten over de hele wereld doorgaan met het bestuderen van het tweede deel van Lessen uit het boek Handelingen, is er veel om dankbaar voor te zijn. De Heilige Geest is voor ons beschikbaar net als voor de eerste gemeente, en zal zonder mate worden uitgestort.

“Zullen wij minder ernstig zijn dan de apostelen? Zullen wij niet door levend geloof aanspraak maken op de beloften, die hen tot de diepten van hun wezen bewogen om de Heer Jezus aan te roepen voor de vervulling van Zijn woord: ‘Bidt en gij zult ontvangen’? Johannes 16:24...

Zoals de discipelen, vervuld met de kracht van de Geest, uitgingen om het evangelie te verkondigen, zo moeten Gods dienstknechten nu uitgaan. Vervuld van een onzelfzuchtig verlangen om de boodschap van barmhartigheid te geven aan hen, die in de duisternis van dwaling en ongeloof verkeren, moeten wij het werk van de Heer op ons nemen. Hij geeft ons ons deel te doen in samenwerking met Hem, en Hij zal ook de harten van ongelovigen bewegen om Zijn werk in de streken daarbuiten voort te zetten. Velen ontvangen al de Heilige Geest en de weg zal niet langer worden geblokkeerd door lusteloze onverschilligheid.

Waarom is de geschiedenis van het werk der discipelen, toen zij werkten met een heilige ijver, bezielde en gestaald door de Heilige Geest, bewaard gebleven, indien niet Gods volk van heden door dit verslag bezielde moest worden om met alle ijver voor Hem te werken? Wat de Heere voor Zijn volk deed in die tijd, is even nodig, ja zelfs meer nodig voor Zijn volk van heden. Al wat de apostelen deden, moet elk gemeentelid heden ten dage doen. En naar mate de toeneming der boosheid een krachtige oproep tot berouw eist, moeten wij werken met meer ijver en de kracht van de Heilige Geest bezitten in een veel grotere mate.

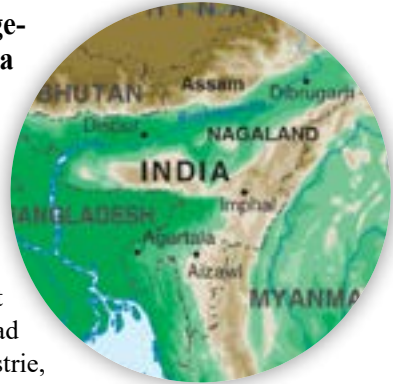
Iedereen, op wie het licht van de tegenwoordige waarheid schijnt, moet met mededogen worden bewogen voor hen, die in duisternis zijn. Van alle gelovigen moet licht worden weerkaatst in heldere, duidelijke stralen. Een werk, vergelijkbaar met dat, wat de Heer deed door middel van Zijn afgevaardigde boodschappers na de Pinksterdag, waarop Hij nu wacht. Moet in deze tijd, wanneer het einde van alle dingen nabij is, de ijver van de gemeente zelfs die van de eerste gemeente, niet overtreffen? IJver voor de eer van God bewoog de discipelen ertoe met machtige kracht van de waarheid te getuigen. Moet deze ijver ons hart niet in vuur zetten met een verlangen om het verhaal te vertellen van de verlossende liefde, van Christus en Die gekruisigd? Moet de kracht van God nu niet nog krachtiger geopenbaard worden dan in de tijd van de apostelen?” –Testimonies for the Church 7, blz. 32-33.

“Werkt, broeders, werkt nu u de gelegenheid nog hebt, zolang het dag is. Werk, want ‘er komt een nacht, waarin niemand kan werken’. Hoe spoedig die nacht zal komen, kunt u onmogelijk zeggen. Nu hebt u de gelegenheid; benut die ten volle.” –Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 596.

De Sabbatschool Afdeling van de Generale Conferentie

Eerste Sabbatgaven voor een kerk en gemeenteschool in Dibrugarh, Assam, India

De boodschap van de reformatie kwam naar de noordoostelijke regio van India in 1980, toen broeder D. Sureshkumar de mensen in dit gebied bezocht. Door Gods genade hebben we nog steeds broeders in het meest noordelijke deel van Dibrugarh, een stad die gedeeltelijk bekend staat om zijn olie industrie, maar ook in een grote gemeenschap van thee plantages, waar verschillende inheemse theestammen leven en werken.

Dibrugarh ligt in de staat Assam, net ten zuiden van de oostelijke Himalaya langs valleien van de Brahmaputra en de Barak rivier. De staat heeft een oppervlakte van 78.438 km² (3.285 SQ. mi) en wordt in het noorden begrensd door Bhutan en Arunachal Pradesh; Nagaland en Manipur in het oosten; Meghalaya, Tripura, Mizoram en Bangladesch in het zuiden; en West Bengalen in het westen via de Sili-guri Corridor, een strook land van 22 km lang die met de rest van India verbindt.

Assam is een van 's werelds meest bevolkte onderverdelingen, waar momenteel ongeveer 31 miljoen mensen wonen, een stijging van 17% over de afgelopen 10 jaar. Volgens de volkstelling in 2011 was 61,47% Hindoe, 34,22% Moslim en 3,7% Christelijke minderheden. Andere godsdiensten volgen: Jäinisme (0,1%), Boeddhisme (0,2%), Sikhs (0,1%) en Animisme. De officiële en meest voorkomende taal is Assamees, gevolgd door Bengaals.

De theetuin gemeenschap wordt geschat op ongeveer 6,5 miljoen zielen, waarvan naar schatting 4 miljoen wonen in woonwijken die zijn gebouwd in 799 theestaten, verspreid over de theeteelt-regio's van Assam. Nog eens 2,5 miljoen mensen wonen in nabijgelegen dorpen net daarbuiten. Ze zijn geen enkele etnische groep, maar bestaan uit verschillende etnische groepen, die tientallen talen spreken met enige Assamese invloeden en verschillende culturen.

Ons doel is het eeuwige evangelie hier te promoten door een kerk en een gemeenteschool te bouwen in Dibrugarh. Dit monument voor de Heer moet een stralend licht zijn voor deze regio en we hebben uw hulp daarbij nodig. Vandaar dit beroep op alle broeders, zusters en jeugd om genereus bij te dragen aan dit project, 'dat gij in alles rijk wordt, tot alle milddadigheid, welke door ons werkt dankzegging tot God' (2 Korinthe 9:11). Voor uw vriendelijke hulp betuigen wij onze dank en hartelijke groeten.

Uw broeders en zusters te Dibrugarh

Problemen en Hoop

Tekst om te onthouden: “Versterkende de zielen der discipelen, en vermanende, dat zij zouden blijven in het geloof, en dat wij door vele verdrukkingen moeten ingaan in het Koninkrijk Gods” (Handelingen 14:22).

“Hij (Paulus) liet zich geen gelegenheid ontgaan om van de Heiland te spreken of om nooddriftigen te helpen. Hij ging van de ene plaats naar de andere, verkondigde het evangelie van Christus en stichtte gemeenten.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 270.*

Aanvullende studie : –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 134-139.*

ZONDAG

27 juni

1. HET RESULTAAT VAN GELOOF

A. Wat kwamen de discipelen van Christus in Lystra tegen, toen zij gedwongen waren Ikonium te ontvluchten voor vervolging vanwege hun geloof? Handelingen 14:8.

“Wij moeten altijd klaar staan het lijden te verlichten en te helpen, die in nood verkeren.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3, blz. 24.*

B. Wat bemerkte de apostel over hem, terwijl de man naar het spreken van Paulus luisterde, en wat gebeurde er als gevolg daarvan? Handelingen 14:9-10.

“Eens toen Paulus de mensen vertelde van Christus’ werk als Heelmeester van de zieken en ellendigen, zag hij onder zijn toehoorders een lamme, wiens ogen op hem waren gericht en die zijn woorden aannam en geloofde. Paulus’ hart ging in medelijden uit naar deze ongelukkige man, in wie hij iemand bespeurde, die ‘geloof had om genezing te vinden’. In tegenwoordigheid van de bijgelovige schare beval Paulus de kreupele recht op zijn voeten te staan. Tevoren was de lijder slechts in staat geweest een zittende houding aan te nemen. Maar nu gehoorzaamde hij ogenblikkelijk het bevel van Paulus, en voor het eerst in zijn leven stond hij op zijn voeten. Deze geloofsdaad ging met kracht gepaard.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 134-135.*

2. ALLE EER VOOR GOD**A. Hoe reageerden de mensen van Lystra op het wonder, dat zij zagen? Handelingen 14:11-13.**

“Toen de scharen zagen wat Paulus gedaan had, verhieven zij hun stem en zeiden in het Lycaonisch: De goden zijn, in mensengedaante, tot ons neergedaald’. Deze bewering was in overeenstemming met één van hun overleveringen, volgens welke de goden zo nu en dan de aarde bezochten. Barnabas noemden zij vanwege zijn eerbiedwaardig voorkomen, zijn waardige houding en zijn welwillende gelaatsuitdrukking, Jupiter, de vader der goden. Van Paulus dachten ze, dat hij Mercurius was, ‘omdat hij het was, die het woord voerde’, en ernstig, actief en welbespraakt, woorden van waarschuwing en vermaning tot hen richtte.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 135.*

B. Wat toont, dat de apostelen vastbesloten waren om alle eer aan Christus te schenken? Handelingen 14:14-18.

“De inwoners van Lystra verlangden ernaar om hun dankbaarheid te tonen en wisten de priester van Jupiter te bewegen de apostelen te eren. Deze ‘bracht stieren en kransen aan bij het poortgebouw en wilde met de scharen offeren’. Paulus en Barnabas, die afzondering en rust hadden gezocht, merkten van deze voorbereidingen niets. Spoedig echter werd hun aandacht getrokken door het geluid van muziek en het geestdriftige gejuich van een grote volksmenigte, die tot voor het huis was gekomen waar zij zich ophielden.

Toen de apostelen de oorzaak van dit bezoek en de hiermee gepaard gaande opgewondenheid begrepen, ‘scheurden zij hun mantels en sprongen naar voren onder de schare’, in de hoop verdere handelingen te voorkomen...

Niettegenstaande de apostelen uitdrukkelijk ontkenden, dat zij goden waren, en ondanks de pogingen van Paulus om de gedachten van het volk te richten op de ware God als het enige Wezen, dat verering toekomt, was het bijna niet mogelijk de heidenen van hun voornemen om een offerande aan te bieden, af te brengen. Zij geloofden zo vast, dat deze mannen goden waren, en zij waren zo vol geestdrift, dat zij met tegenzin hun vergissing erkenden...

Eerst na veel overredingskracht van de zijde van Paulus, en een zorgvuldige uiteenzetting betreffende de zending van hemzelf en Barnabas als afgezanten van de God des hemels en van Zijn Zoon, de grote Heelmeester, gelukte het om het volk van hun voornemen af te brengen.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 135-137.*

3. WEGGEVAAGD DOOR KWAADAARDIGE GERUCHTEN

- A. Leg uit, wat de geesten van de mensen van Lystra ervan weerhield het evangelie te aanvaarden, en hoe hun houding veranderde. Handelingen 14:19.**

“De vijandige Joden van Antiochië, door wiens invloed de apostelen uit dat district werden gedreven, verenigden zich met bepaalde Joden van Ikonium en volgden het spoor van de apostelen. Het wonder, gedaan aan de kreupele, en het effect ervan op degenen, die het meemaakten, wekte hun afgunst op en leidde hen naar de plaats van het werk van de apostelen en gaven hun valse lezing over het werk. Zij ontkenden, dat God er enig aandeel in had en beweerden, dat het werd bereikt door de demonen, die deze mannen dienden.

Dezelfde klasse had de Heiland vroeger ervan beschuldigd duivels uit te werpen door de macht van de prins der duivelen; zij hadden Hem aangeklaagd als een bedrieger; en nu bezochten zij met dezelfde onredelijke toorn Zijn apostelen. Door middel van onwaarheden inspireerden zij de mensen van Lystra met de bitterheid van de geest, waardoor zij zelf werden aangedreven. Zij beweerden grondig bekend te zijn met de geschiedenis en het geloof van Paulus en Barnabas, en gaven zij hun karakter en werk zo verkeerd weer, dat deze heidenen, die bereid waren de apostelen als goddelijke wezens te aanbidden, hen nu als slechter beschouwden dan moordenaars, en dat wie dan ook hen uit de wereld zouden verdrijven, zou God en de mensheid een goede dienst bewijzen.”
–Sketches From the Life of Paul, blz. 59.

“Hun eerste begrip van geloof in de ware God, en van de aanbidding in het eerbetoon, die Hem toekomen, werd in hun harten gevormd; en terwijl zij naar Paulus luisterden, zette Satan de ongelovige Joden van andere steden aan om Paulus op de voet te volgen en het werk, dat door hem gedaan werd, tot niet te brengen... De verwondering en bewondering van de mensen veranderden nu in haat.” *–Eerste Geschriften, blz. 240.*

“De teleurstelling, die de inwoners van Lystra ondergingen, doordat hun het voorrecht werd ontzegd om aan de apostelen een offer te brengen, bracht hen ertoe zich tegen Paulus en Barnabas te keren met een geestdrift, bijna even groot als die waarmee zij hen als goden hadden begroet. Opgehitst door de Joden, namen zij zich voor de apostelen met geweld aan te grijpen. De Joden drongen er bij hen op aan om Paulus geen gelegenheid tot spreken te geven, met de bewering dat, indien zij hem dit voorrecht verleenden, hij het volk zou betoveren.

Weldra werden de moorddadige plannen van de vijanden van het evangelie tot uitvoering gebracht. De inwoners van Lystra gaven zich over aan de invloed van het kwaad; een satanische woede maakte zich van hen meester, en zij grepen Paulus en stenigden hem meedogenloos.” *–Van Jeruzalem tot Rome, blz. 137.*

4. WONDERBAARLIJK VERSTERKT

- A. Wat heeft Jezus van tevoren zijn volk voorzegt, zoals blijkt uit de manier, waarop de mensen van Lystra zich tegen Paulus keerden? Johannes 16:1-4 (eerste deel).**

“Degenen, die in deze laatste dagen de waarheden van Gods woord geloven en onderwijzen, stuiten op soortgelijke tegenstand (zoals Paulus in Lystra) van gewetenloze personen, die de waarheid niet willen aanvaarden en die niet aarzelen om te liegen en zelfs de meest verblindende leugens rond te strooien om de invloed te vernietigen en de weg af te schermen van degenen, die God met een waarschuwende boodschap naar de wereld heeft gezonden. Terwijl de ene klasse de onwaarheden bedenkt en deze verspreidt, is een andere klasse zo verblind door de waanideeën van Satan, dat zij deze als de woorden van de waarheid aannemen. Zij zijn in de netten van de aartsvijand, terwijl zij zichzelf vleien, dat zij de kinderen van God zijn. ‘Daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven; opdat zij allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid’.” –*Sketches From the Life of Paul, blz. 60.*

- B. Hoe versterkte de Heer Paulus op wonderbaarlijke wijze lichamelijk en geestelijk in zijn buitengewoon pijnlijke beproeving in Lystra? Handelingen 14:20-21 (eerste deel). Hoe gebruikte Hij de apostel ook om de nieuwe gelovigen daar te versterken?**

“In dit donkere uur van beproeving bleef de groep van gelovigen te Lystra, die door het werk van Paulus en Barnabas tot het geloof in Jezus was gekomen, trouw en standvastig. De redeloze tegenstand en de wrede vervolging van hun vijanden dienden slechts om het geloof van deze toegewijde broeders te versterken. En nu, in het aangezicht van gevaar en hoon, toonden zij hun trouw door het lichaam van hem, die zij dood waanden, te omringen.

Hoe groot was hun verbazing, toen de apostel midden in hun geklaag het hoofd ophief en, met de lof van God op de lippen, opstond. Voor de gelovigen gold dit onverwachte herstel van Gods dienstknecht als een wonder van goddelijke kracht, en het scheen ‘s Hemels zegel te drukken op hun verandering van levensovertuiging. Zij verheugden zich met onuitsprekelijke blijdschap, en prezen God met een hernieuwd geloof.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 137-138.*

5. ZORG VOOR DE GELOVIGEN

A. Wat toont Paulus' vergevingsgezinde geest? Handelingen 14:21 (laatste deel)-22.

“Onder hen, die zich te Lystra hadden bekeerd en die ooggetuigen waren van het lijden van Paulus, bevond zich iemand, die later een uitnemende werker voor Christus zou worden en die de beproevingen en de vreugden van het pionierswerk in moeilijke gebieden met de apostelen zou delen. Dit was een jonge man, Timótheüs genaamd. Toen Paulus uit de stad werd gesleept, bevond deze jeugdige discipel zich onder de mensen, die zich om het schijnbaar levenloze lichaam schaarden en die hem zagen opstaan, gewond en met bloed besmeurd, maar met lofprijzingen op de lippen, omdat hij ter wille van Christus had mogen lijden.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 138.*

B. Wat kunnen wij leren van de werkmethode van de apostelen? Handelingen 14:23-28.

“Degenen, die door zijn arbeid tot het geloof in Christus, als hun Verlosser, waren gekomen, werden te rechter tijd tot een gemeente georganiseerd. Zelfs als de gelovigen maar gering in aantal waren, gebeurde dit. Op deze wijze werd de christenen geleerd elkaar te helpen, gedachtig aan de belofte: ‘Want waar twee of drie vergaderd zijn in Mijn naam, daar ben Ik in hun midden’ (Matthéüs 18:20).

En Paulus vergat de op deze wijze tot stand gebrachte gemeenten niet. De zorg voor deze gemeenten drukte als een steeds zwaarder wordende last op zijn gemoed. Hoe klein een gezelschap ook mocht zijn, het was niettemin het voorwerp van zijn aanhoudende zorg. Teder waakte hij over kleine gemeenten, in het bewustzijn dat zij bijzondere zorg nodig hadden, opdat de leden volkomen in de waarheid zouden worden bevestigd en zouden leren ernstige, onzelfzuchtige pogingen aan te wenden voor degenen, die hen omringden.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 139.*

VRIJDAG

2 juli

TERUGBLIK

1. Waarom kon de man niet op zijn voeten lopen?
2. Hoe reageerden de discipelen, toen de mensen van Lystra hen wilden eren?
3. Beschrijf de tactiek, die de vijand gebruikte om Gods werk in Lystra te stoppen.
4. Waarom kan ik bemoedigd worden door de manier, waarop Paulus zijn beproevingen in Lystra behandelde?
5. Leg de waarde uit van kleine gemeenten in de ogen van God.

De leerstellingen duidelijk maken

Tekst om te onthouden: “Maar ik bid u, broeders, door de Naam van onze Heere Jezus Christus, dat gij allen hetzelfde spreekt, en dat onder u geen scheuringen zijn; maar dat gij samengevoegd zijt in een zelfde zin, en in een zelfde gevoelen” (1 Korinthe 1:10).

“Broeders moeten elkaar respecteren, elkaar raadgeven, samen bidden, totdat er eenheid is onder hen.” —*The Review and Herald*, 15 december 1885.

Aanvullende studie : —*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 140-146;
—*Testimonies to Ministers*, blz. 426-443.

ZONDAG

4 juli

1. VERSCHILLENDE IDEEËN

- A. Welk idee propageerden bepaalde mannen uit Judea onder de christenen, en waarom veroorzaakte dit onenigheid? Handelingen 15:1; Titus 1:10-11.**

“In de dagen van Paulus waren er mensen, die voortdurend stil stonden bij de besnijdenis en die een overvloed van bewijzen uit de Bijbel konden aanhalen om aan te tonen, dat dit voor de Joden verplicht was; maar deze leer had geen betekenis voor die tijd, want Christus was aan het kruis op Golgota gestorven en de besnijdenis naar het vlees had geen verdere waarde.

De zinnebeeldige dienst en de ceremoniën daarmee verbonden, hadden bij het kruis afgedaan. Het ware Lam van God was een offer geworden voor de zondige mens en de schaduw ging op in de werkelijkheid. Paulus trachtte de gedachten van de mensen op de grote waarheid voor die tijd te richten, maar zij, die voorgaven volgelingen van Jezus te zijn, gingen volkomen op in het onderwijzen van de tradities der Joden en de verplichting van de besnijdenis.” —*Bijbelkommentaar*, blz. 446.

“Met grote beslistheid beweerden deze judaïstische leraars dat men, om behouden te worden, besneden moest zijn en de gehele ceremoniële wet diende te houden.” —*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 140.

2. EEN BEHOEFTE OM HET BEGRIP UIT TE BREIDEN

- A. Wat was nodig om in te staan voor harmonie met betrekking tot de besnijdenis en de ceremoniële wet, die moest wijzen op Christus' eerste komst als het Lam van God? 1 Korinthe 1:10; Handelingen 15:2.B. Welk nieuws konden de discipelen uit Antiochië brengen? Handelingen 15:3-4.**
-

- B. Welk nieuws konden de discipelen uit Antiochië brengen? Handelingen 15:3-4.**
-

“Bij de komst te Jeruzalem vertelden de afgevaardigden uit Antiochië voor de vergadering van de gemeenten van het succes, dat hun dienstwerk begeleidde, en de verwarring, dat het feit tot gevolg had, dat zekere Farizeeën verklaarden, dat de bekeerde heidenen besneden moesten worden en de wet van Mozes moesten houden om gered te worden.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 64.

- C. Waar drongen sommige gelovige Farizeeën nog steeds op aan, ook na het horen van het bijwerken van de vervulde profetie in de bekeringen van de heidenen, en waarom? Handelingen 15:5.**
-

“De Joodse bekeerlingen vertoonden in het algemeen niet de neiging om zo snel voortgang te maken als, waartoe de voorzienigheid Gods hun de weg opende. Het resultaat van het werk der apostelen onder de heidenen toonde duidelijk aan, dat de bekeerden onder de heidenen de Joodse bekeerden spoedig in aantal verre zou overtreffen. De Joden vreesden, dat, indien de beperkingen en ceremoniën van hun wet voor de heidenen niet als voorwaarde tot godsdienstige gemeenschap werden gesteld, de nationale kenmerken van de Joden, die hen tot hiertoe van alle andere volken hadden onderscheiden, spoedig geheel zouden verdwijnen bij hen, die de evangelieboodschap aanvaardden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 140-141.

“De Joden waren trots op hun door God opgedragen diensten; en zij besloten, dat, aangezien God ooit de Hebreeuwse manier van aanbidding had gespecificeerd, het onmogelijk was, dat Hij ooit een wijziging in een van de specificaties ervan zou goedkeuren. Zij besloten, dat het christendom zich moest verbinden met de Joodse wetten en ceremonies. Zij waren traag om tot het einde van datgene, wat door de dood van Christus was afgeschaft, te onderscheiden, en om in te zien dat al hun heilige offers slechts een voorbode waren van de dood van de Zoon van God, waarin het beeld zijn tegenbeeld was tegengekomen, dat de door God aangewezen ceremonies en offers van de Joodse godsdienst zonder waarde werden.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 64-65.

3. DE STRIJD VOOR EENHEID

- A. Wat deed de delegatie van christenen aan hun meningsverschil, en waarom is dit belangrijk voor ons allemaal? Romeinen 15:5-6; Handelingen 15:6.**

“De Heer heeft ons in Zijn woord onmiskenbare instructies gegeven, waarmee wij, door die te gehoorzamen, de eenheid en de harmonie in de kerk kunnen bewaren. Broeders en zusters, geeft u gehoor aan deze geïnspireerde instructies? Bent u lezers van de Bijbel en daders van het woord? Streeft u ernaar het gebed van Christus, dat Zijn volgelingen één zullen zijn, te vervullen?” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 201.*

- B. Wat konden Petrus, Barnabas en Paulus allemaal getuigen over het bewijs van de werking van de Heilige Geest onder de heidenen? Handelingen 15:7-12.**

“Iedereen, die in de vorige bedeling werd gered, werd zalig door Christus, evenals wij nu door Hem worden gered.” –*Bijbelkommentaar, blz. 446.*

- C. Noem een factor, die een legitieme uitdaging vormde om volledige harmonie te bereiken tussen Joodse en heidense bekeerlingen. Romeinen 14:19-21.**

“De heidenen waren gewend het vlees te eten van dieren, die waren gewurgd; terwijl de Joden goddelijke instructies hadden gekregen met betrekking tot het voedsel, dat zij moesten gebruiken. Zij waren bijzonder bij het doden van dieren, dat het bloed uit het lichaam moest vloeien, anders werd het niet als gezond vlees beschouwd. God had deze aanwijzingen aan de Joden gegeven met het doel hun gezondheid en kracht te bewaren. De Joden beschouwden het als een zonde om bloed als voedingsmiddel te gebruiken. Zij waren van mening, dat het bloed het leven was; en dat het vergieten van bloed het gevolg was van zonde.

De heidenen daarentegen vingen het bloed op, dat uit het slachtoffer van het offer vloeide en dronken het of gebruikten het bij de bereiding van hun voedsel. De Joden konden de gebruiken niet veranderen, die zij zo lang hadden nageleefd en die zij onder de speciale leiding van God hadden aangenomen. Daarom, zoals de zaken toen stonden, als Jood en heiden aan dezelfde tafel kwamen eten, zouden de eersten geschokt en verontwaardigd zijn over de gewoonten en manieren van de laatsten.” –*Sketches From the Life of Paul, blz. 65-66.*

4. TOT EEN OVEREENKOMST KOMEN

- A. Welke andere heidense gewoonten boden, afgezien van het idee van bloed als voedsel, redelijke bezorgdheid bij de Joodse bekeerlingen? 1 Korinthe 8:9-13; 6:18.**

“Vele heidense bekeerlingen leefden te midden van onwetende en bijgelovige mensen, die steeds opnieuw aan de afgoden offerden. De priesters van deze heidense eredienst bedreven met de hun gebrachte offerdieren een uitgebreide handel; en de Joden vreesden, dat de heidense bekeerlingen het christendom in discrediet zouden brengen door datgene, wat aan de afgoden was geofferd, te kopen en zo tot op zekere hoogte de afgodische gewoonten te bekrachtigen...

De heidenen, en in het bijzonder de Grieken, waren buitengewoon losbandig, en het gevaar bestond dat sommigen, die nog onbekeerd van hart waren, een geloofsbelijdenis zouden afleggen zonder afstand te doen van hun slechte gewoonten. De Joodse christenen konden de zedeloosheid, die door de heidenen niet als misdaad werd beschouwd, niet dulden.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 142-143.*

“We leven in een losbandige eeuw. Volwassenen en jongeren zondigen zonder enige remming. Als we onze jeugd niet heilig bewaren, als we ze niet met krachtige beginselen versterken, als we niet meer zorg besteden aan met wie ze omgaan en met welke boeken ze hun gedachten vullen, dan worden ze prijsgegeven aan een maatschappij met een moreel bewustzijn, dat net zo verdorven is als dat van de inwoners van Sodom.” –*Boodschap aan Jonge Mensen, blz. 81.*

“Alle hoereerders zullen buiten de Stad van God zijn.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers, blz. 431.*

- B. Welke evenwichtige beslissing beval Jakobus aan? Handelingen 15:13, 19-20.**

“Jakobus lijkt in dit geval gekozen te zijn om te beslissen over de kwestie, die aan de raad was voorgelegd. Het was zijn uitspraak, dat de ceremoniële wet, en in het bijzonder de verordening van de besnijdenis, op geen enkele wijze aan de heidenen werd opgedrongen, of zelfs maar aan hen werd aanbevolen. Jakobus probeerde het feit bij zijn broeders te laten doordringen, dat de heidenen, door zich tot God te keren vanaf de afgoderij, een grote verandering in hun geloof hadden gemaakt; en zoveel voorzichtigheid moet worden betracht om hun geest niet lastig te vallen met verwarrende en twijfelachtige vragen, opdat zij niet ontmoedigd raken om Christus te volgen.

De heidenen moesten echter geen weg volgen, die materieel in strijd zou zijn met de opvattingen van hun Joodse broeders... Zij moesten de geboden onderhouden en een heilig leven leiden.” –*Sketches From the Life of Paul, blz. 69.*

5. VERENIGD IN DE TEGENWOORDIGE WAARHEID

- A. Welk besluit werd aangenomen door de delegatie van christelijke gelovigen? Handelingen 15:22-23, 28-31.
-
- B. Wat moeten wij beseffen, aangezien sommigen nog steeds ontevreden waren over de uiteindelijke beslissing over de ceremoniële riten, die al vervuld waren in het offer van Christus? Galaten 6:12-15; 5:6.
-

“Niet de gehele gemeenschap van christenen was bijeengeroepen om deze kwestie te oordelen. De ‘apostelen en oudsten’, mannen van invloed en oordeel, kwamen tot het besluit, dat daarop door de christelijke gemeente algemeen werd aanvaard. Niet allen echter waren ingenomen met deze beslissing. Er bestond een groep eierzuchtige en zelfvoldane broeders, die het er niet mee eens waren. Deze mannen namen het werk voor eigen verantwoording op zich. Zij gaven zich over aan veel gemopper en gekritiseer, stelden nieuwe plannen voor en probeerden het werk van de mannen, die door God voor de evangelieprediking waren bestemd, af te breken. Van de aanvang af heeft de gemeente met dergelijke moeilijkheden te kampen gehad, en dit zal tot het eind der tijd het geval zijn.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 145-146.*

“De ceremoniële wet, gegeven door God door Mozes, met zijn offers en verordeningen, moest aan de Hebreëen worden gebonden, totdat het beeld het tegenbeeld ontmoette in de dood van Christus als het Lam van God om de zonde van de wereld weg te nemen. Toen moesten alle gewijde offeranden en diensten worden afgeschaft.” –*The Review and Herald, 27 september 1881.*

“Het voortzetten van deze riten (van de ceremoniële wet) zou een belediging voor Jehova betekenen.” –*Bijbelkommentaar, blz. 406.*

VRIJDAG

9 juli

TERUGBLIK

1. Welk onnodig juk probeerden enkele eerste christenen te eisen van allemaal?
2. Op welke manieren zou ik het gevaar kunnen lopen een Farizeïsche houding te koesteren?
3. Waarom was het nuttig, dat de apostelen en ouderlingen bij elkaar kwamen om te praten?
4. Hoererij is tegenwoordig wijdverbreid, maar wat moet de gemeente erover zeggen?
5. Waarom moet ik niet verbaasd zijn, dat er nu ook andersdenkenden zijn?

Geleid door de Heilige Geest

Tekst om te onthouden: “En door Paulus werd in de nacht een gezicht gezien: er was een Macedónische man staande, die hem bad en zeide: Kom over in Macedónië en help ons” (Handelingen 16:9).

“De Macedónische roep komt uit alle richtingen tot ons.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 75.*

Aanvullende studie : –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 149-158;*
–*Getuigenissen voor de Gemeente 9, blz. 46-51.*

ZONDAG

11 juli

1. MEDELIJDEN DAT VERSTERKT

A. Wat deden Paulus en Barnabas na de delegatie, en waarom gingen ze uit elkaar? Handelingen 15:35-39. Wat kunnen wij leren van, hoe Barnabas' vertrouwen in Johannes Markus hem hielp? 2 Timótheüs 4:11.

“Hij (Paulus) was niet bereid de zwakheid van Marcus, die voor de veiligheid en de gerieflijkheden van het huiselijk leven het werk in de steek had gelaten, te verontschuldigen. Hij verklaarde nadrukkelijk, dat iemand met zo weinig weerstandsvermogen ongeschikt was voor een werk, dat geduld, zelfverloochening, moed, toewijding, geloof, en bereidheid tot opoffering, indien nodig zelfs van het eigen leven, vereiste.” –*Van Jeruzalem tot Rome blz. 149.*

“De scherpe twist tussen Paulus en Barnabas, de fouten en zwakheden van de profeten en apostelen, dat alles wordt blootgelegd door de Heilige Geest, Die de sluier van het menselijk hart oplicht. Daar voor ons liggen de levens der gelovigen, met al hun fouten en dwaasheden, die als een les bedoeld zijn voor alle geslachten na hen. Zouden ze zonder enige zwakheid geweest zijn, dan zouden ze boven het menselijke zijn verheven, en onze zondige natuur zou altijd wanhopen die verhevenheid te bereiken. Maar nu we zien, waar zij worstelden en vielen, waar zij opnieuw moed schepten en overwonnen door de genade Gods, nu worden we bemoedigd en aangezet de obstakels weg te ruimen, die de ontaarde natuur ons in de weg plaatst.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1, blz. 453.*

2. PAULUS EN TIMÓTHEÛS

- A. Waar ging Paulus vervolgens heen, en wie waren er eerder in Lystra door Paulus' geloof geïnspireerd? Handelingen 15:40-41; 16:1-2.**
-

“Onder hen, die zich te Lystra hadden bekeerd en die ooggetuigen waren van het lijden van Paulus, bevond zich iemand, die later een uitnemender werker voor Christus zou worden en die de beproevingen en de vreugden van het pionierswerk in moeilijke gebieden met de apostelen zou delen. Dit was een jonge man, Timótheüs genaamd. Toen Paulus uit de stad werd gesleept, bevond deze jeugdige discipel zich onder de mensen, die zich om het schijnbaar levenloze lichaam schaarden en die hem zagen opstaan, gewond en met bloed besmeurd, maar met lofprijzingen op de lippen, omdat hij ter wille van Christus had mogen lijden.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 138.*

- B. Welk plan had Paulus, en met welke resultaten? Handelingen 16:3-5.**
-

“Toen Timotheüs nog maar weinig meer was dan een knaap, nam Paulus hem mee als zijn reisgezel in het werk. Zij, die Timotheüs in zijn kinderjaren hadden onderricht, zagen als beloning het kind van hun zorg nauw verbonden met de grote apostel.

Paulus hield van Timotheüs, omdat deze God lief had. Zijn bewuste kennis van proefondervindelijke vroomheid en van de waarheid gaven hem distinctie en invloed. De vroomheid en invloed van zijn leven thuis was niet oppervlakkig, maar zuiver, gevoelig en niet verdorven door verkeerde gevoelens. De zedelijke invloed van thuis was daadwerkelijk en geen opwelling, impulsief of veranderlijk. Gods woord was een maatstaf, waardoor Timotheüs werd geleid... Zijn lesgevers thuis werkten samen met God in het opvoeden van deze jongeman voor het dragen van de lasten, die hij al jong zou moeten torsen.” –*Bijbelkommentaar, blz. 574.*

“Door de genade van Christus waren de apostelen geworden tot wat zij waren. Het was oprechte toewijding en nederig, ernstig gebed, welke hen in nauwe gemeenschap met Hem brachten. Zij zaten samen met Hem in hemelse plaatsen. Zij beseften de grootheid van hun schuld aan Hem. Door ernstig, volhardend bidden verkregen zij de gave van de Heilige Geest, en toen gingen zij uit, onder het gewicht van de last van het redden van zielen, vervuld met ijver om de triomfen van het kruis uit te breiden.” –*Testimonies for the Church 7, blz. 32.*

3. ACHT SLAAN OP DE ROEP

- A. Als wij zien, hoe de Heilige Geest de apostelen voortdurend leidde, wat moet elke gelovige dan nuchter, onder gebed overwegen? Handelingen 16:6-10.**
-

“Wij leven in een zeer plechtige tijd. Er rusten belangrijke verantwoordelijkheden op ons. Er worden nieuwe velden geopend voor onze arbeid, en de Macedónische roep komt van alle kanten: ‘Kom over... en help ons’. Sommigen smeken om zelfs maar een dag met hen te werken, als zij niet meer kunnen geven. Engelen van God bereiden oren om te horen en harten om de waarschuwendende boodschap te ontvangen. En in ons midden leven eerlijke zielen, die de redenen van ons geloof nog nooit hebben gehoord. Mensen gaan verloren door gebrek aan kennis. Er wordt geen honderdste deel gedaan, dat zou kunnen worden gedaan om de boodschap van de derde engel aan de wereld te brengen. Er zijn mensen, die verantwoordelijk zullen zijn voor de zielen, die nog nooit de waarheid hebben gehoord.” –*The Review and Herald*, 22 oktober 1914.

“Er zijn velden dicht bij uw eigen deur en ook in vreemde landen, die rijp zijn voor de oogst. De Heer roept nu vrijwilligers op. Ga heen, werkers voor God, wenend, kostbaar zaad dragend; want ongetwijfeld zult u met blijdschap terugkeren en uw schoven meenemen. Uw gebeden en tranen moeten uw werk vergezellen, opdat de onheilige trekken van uw eigen karakter het heilige werk van God niet mogen bederven. Vertrouw minder op wat u kunt doen, zelfs als u uw best doet, en meer op wat God voor u kan doen bij al uw inspanningen tot eer van zijn naam.” –*The Review and Herald*, 15 december 1885.

“De Macedónische roep komt uit alle hoeken. Zullen de mensen naar de ‘gewone wegen’ gaan om te zien, of zij mogen werken, of zullen zij gaan en werken zo best als zij kunnen, afhankelijk van hun eigen bekwaamheid en met de hulp van de Heer, te beginnen op een nederige manier en interesse opwekken voor de waarheid op plaatsen, waar niets is gedaan om de waarschuwingsboodschap te geven?

De Heer heeft hen bemoedigd, die zijn begonnen uit hun eigen verantwoordelijkheid om voor Hem te werken, hun harten vervuld met liefde voor zielen, die op het punt staan verloren te gaan. Een ware zendingsgeest zal worden gegeven aan degenen, die ernstig proberen God en Jezus Christus te kennen, die Hij heeft gezonden. De Heer leeft en regeert. Jongemannen, ga naar de plaatsen, waar u door de Geest van de Heer naartoe wordt geleid. Werk met uw handen, zodat u zelfvoorzienend bent, en verkondig, als u de gelegenheid hebt, de waarschuwendende boodschap.” –*Medical Ministry*, blz. 321.

4. ZIELEN WINNEN IN MACEDÓNIË

A. Waar was het belangrijkste aandachtspunt van de apostelen in Macedónië? Handelingen 16:11-12.

B. Beschrijf, hoe de eerste bekeringen tot dat gebied kwamen, en wat wij hiervan kunnen leren. Handelingen 16:13-15; Psalm 25:9.

“Ware zachtmoedigheid verzacht en vertedert het hart en maakt de geest bekwaam het geschreven woord te begrijpen. Het brengt de gedachten tot gehoorzaamheid aan Jezus Christus. Het opent het hart voor het woord van God, zoals het hart van Lydia werd geopend.” –*Het geheiligde Leven, blz. 11.*

“Lydia ontving de waarheid met blijdschap. Zij en haar huisgezin werden bekeerd en gedoopt, en zij verzocht de apostelen om in haar huis hun intrek te nemen.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 156.*

C. Leg een situatie uit, waardoor iemand een ware uitspraak deed, maar de invloed van de Auteur van alle waarheid schaadde. Handelingen 16:16-17.

“Deze vrouw was een bijzonder werktuig van satan, en zij had door haar waarzeggerij haar meesters veel voordeel gebracht. Haar invloed had ertoe bijgedragen, dat het ongeloof versterkt werd. Satan wist, dat zijn rijk werd aangevallen en hij nam zijn toevlucht tot deze middelen om het werk van God te weerstaan, hopen zijn drogredenen te vermengen met de waarheden die door de verkondigers van het evangelie werden geleerd. De woorden van aanbeveling, die deze vrouw uitte, waren een belemmering voor de zaak der waarheid, en leidden de aandacht van het volk van de leer der apostelen af en brachten het evangelie in opspraak. Velen werden ertoe gebracht te geloven, dat de mannen, die met de Geest en de macht van God spraken, werden gedreven door dezelfde geest als deze afgezante van satan.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 157.*

D. Wat moest Paulus gedwongen doen ten behoeve van haar? Handelingen 16:18.

“Bevrijd van de boze geest en tot haar volle verstand gebracht, wenste deze vrouw Christus na te volgen.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 157.*

5. LIJDEN MET CHRISTUS

- A. Hoe richtte de vijand zijn woede op Paulus en Silas, toen de waarzegger op wonderbaarlijke wijze van Satan werd verlost? Handelingen 16:19-22.**

“Hij (de meester van de vrouw) zag, dat alle hoop op het ontvangen van geld van haar voorspellingen en waarzeggerij ten einde was, en bemerkte, dat, als de apostelen hun werk mochten voortzetten, hun eigen bron van inkomsten spoedig volledig zou worden afgesneden.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 74.

“Vele anderen in de stad waren bij het verdienen van geld door satanische misleidingen geïnteresseerd. En dezen, bevreesd voor een macht, die hun werk zo krachtdadig tot stilstand kon brengen, protesteerden luid tegen de dienaren van God...”

In waanzinnige opgewondenheid keerde de menigte zich tegen de discipelen. Lage gevoelens kregen de overhand en werden toegelaten door de hoofdlieden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 157.

- B. Beschrijf de ongelooflijke wreedheid, die de apostelen werden opgedrongen, en hun reactie. Handelingen 16:23-25.**

“De apostelen werden in een zeer pijnlijke toestand achtergelaten. Hun opengereten en bloedende ruggen waren in contact met de ruwe stenen vloer, terwijl hun voeten werden opgeheven en vastgebonden in de blokken. In deze onnatuurlijke positie werden ze extreem gemarteld; toch kreunden of klaagden zij niet, maar spraken met elkaar en bemoedigden elkaar, en prezen God met een dankbaar hart, dat zij waardig bevonden werden om schande te lijden voor Zijn dierbare naam.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 75.

VRIJDAG

16 juli

TERUGBLIK

1. Wie zou ik steun kunnen geven, zoals Barnabas dat deed bij Markus?
2. Wie zou ik kunnen voorbereiden om lasten te dragen, zoals dat voor Timótheüs werd gedaan?
3. Hoe kan ik actie ondernemen als antwoord op de hedendaagse Macedónische oproep?
4. Waar zou ik zachtmoedige zielen kunnen vinden, die net als Lydia openstaan voor de waarheid?
5. Waarom is de moeilijke ervaring van Paulus en Silas nuttig voor mij om te bestuderen?

Gelukzaligheid in een kerker

Tekst om te onthouden: “Verblijd u niet over mij, o mijn vijandin! Wanneer ik gevallen ben, zal ik weer opstaan; wanneer ik in duisternis zal gezeten zijn, zal de Heere mij een licht zijn” (Micha 7:8).

“Christus was daar naast hen (Paulus en Silas in de kerker van Filippi), en het licht van Zijn tegenwoordigheid bestraalde de somberheid om hen heen met de heerlijkheid van de hemelse hoven.” –*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 36.

Aanvullende studie : –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 158-163.

ZONDAG

18 juli

1. VERBLIJD DOOR LIEFDE

A. Als Christus in ons hart is, wat gebeurt er dan, als wij omwille van de waarheid in de gevangenis belanden? Micha 7:8.

“Onze vijanden kunnen ons in de gevangenis stoppen, maar gevangensmuren kunnen de communicatie tussen Christus en onze ziel niet afsnijden. Iemand die al onze zwakheden ziet, die bekend is met elke beproeving, boven al de aardse krachten is; en engelen kunnen in eenzame cellen naar ons toe komen en licht en vrede uit de hemel brengen. De gevangenis zal als een paleis zijn, want de rijken in geloof wonen daar; en de duistere muren zullen worden verlicht met hemels licht.” –*Gospel Workers*, blz. 424. (1892).

“De heerlijkheid van God is de gevangensmuren binnengedrongen, en overspoelt met glorieuze stralen van hemels licht de donkerste kerker. Zijn heiligen mogen lijden, maar hun lijden zal, net als de apostelen van weleer, hun geloof verbreiden en zielen voor Christus winnen en Zijn heilige naam verheerlijken.” –*The Upward Look*, blz. 315.

“De Heere weet alles van Zijn getrouwe dienstknechten, die om Zijn naams wil in gevangenschap zijn of verbannen naar eenzame eilanden. Hij vertroost hen met Zijn eigen tegenwoordigheid. Wanneer ter wille van de waarheid de gelovige staat voor de rechtbank van onrechtvaardige rechters, staat Christus aan zijn zijde. Alles, wat hun wordt verweten, geldt Christus. Christus wordt steeds opnieuw veroordeeld in de persoon van Zijn discipelen. Wanneer één van hen door gevangensmuren is ingesloten, verblijdt Christus het hart met Zijn liefde.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 586-587.

2. EEN LES VOOR ONS**A. Wat moeten wij steeds in gedachte houden, als wij de houding van Paulus en Silas in de kerker in Filippi beschouwen? Filippensen 2:14-15.**

“Zij (Paulus en Silas) bemoedigden elkander in de volslagen duisternis en troosteloosheid van de kerker door gebeden en lofzangen tot God, omdat zij waardig waren bevonden ter wille van Hem smaad te lijden. Hun harten werden door een diepe en vurige liefde voor de zaak van hun Verlosser verblijd. Paulus dacht aan de vervolging, waarbij hij zich als werktuig had laten gebruiken om de discipelen van Christus uit te leveren, en hij verheugde zich, dat zijn ogen waren geopend om te zien en in zijn hart de kracht te voelen van de heerlijke waarheden, die hij eens had veracht.

Met verbazing luisterden de andere gevangenen naar het geluid van gebed en gezang, dat hen vanuit de binnenste kerker bereikte. Zij waren gewend aan gillen en kreten, die onder lasteren en vloeken de stilte van de nacht doorbraken, maar nooit tevoren hadden zij vanuit die donkere cel woorden van gebed en lofprijzing horen opstijgen. Bewakers en gevangenen verwonderden zich en vroegen zich af, wie deze mannen konden zijn, die, koud, hongerig en gepijnigd, zich toch konden verheugen.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 158.*

“Paulus en Silas hadden het verlies van alles, wat ze bezaten, te betreuren. Ze werden geselsd en werden op niet zachtvaardige wijze in een zeer pijnlijke houding op de koude vloer van hun kerker geworpen, namelijk met de voeten in het blok. Was het gemor en gewee klaag, dat de stokbewaarder hoorde? O, neen! Vreugdezangen en lofliederen ter ere Gods verbraken vanuit de kerker de stilte van het middernachtelijk uur. Deze discipelen werden opgemonterd door een diepe en vurige liefde voor het werk van hun Verlosser, voor Wie zij leden.

Wanneer de waarheid Gods onze harten vervult, onze affecties absorbeert en ons leven beheerst, zullen wij het ook als een vreugde beschouwen om ter wille van de waarheid te lijden. Geen kerkermuren, geen brandstapel zullen hun schrik aanjagen of hun liefde voor het grote werk vernietigen. Kom, o mijn ziel, tot Golgotha. Schenkt uw aandacht eens aan het nederige leven van de Zone Gods. Hij was ‘een Man van Smarten en verzocht in krankheid’ (Jesaja 53:3). Aanschouw Zijn schande, Zijn zielesmart in Getsémané, en leer dan wat zelfverloochening is. Wordt van ons een lijden verwacht? Dat werd verwacht van Christus, de Majesteit des hemels. Maar Zijn armoede was om ons bestwil. Worden wij gerekend onder de rijken? Maar Hij wel. Echter om onzentwille wilde Hij arm worden, opdat wij door Zijn armoede rijk zouden worden. Wat zelfverloochening betreft hebben we in Christus een sprekend voorbeeld... We doen niet een twintigste deel van wat we zouden kunnen doen, indien we uit onze sluimer zouden ontwaken.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1, blz. 400-401.*

3. DE ALMACHTIGE KOMT TUSSENBEIDE

- A. Wat deed de Almachtige, toen Hij om middernacht de gebeden en lofprijzingen hoorde opstijgen uit de kerker, en hoe kan dit getrouwe zielen verheffen in de laatste dagen van de aarde? Handelingen 16:26; Psalm 103:13, 17-22.**
-

“Paulus en Silas baden en zongen lofzangen voor God; en engelen werden uit de hemel gezonden om hen te bevrijden. De aarde beefde onder de passen van deze hemelse boodschappers, en de gevangenisdeuren vlogen open, waardoor de gevangenen werden bevrijd.” –*My Life Today*, blz. 20.

“Wanneer de verschillende regeringen in de christelijke landen het bevel hebben uitgevaardigd tegen hen, die de geboden bewaren, en de overheid haar bescherming heeft ingetrokken, zodat ze worden overgeleverd aan de mensen, die hen willen doden, zullen Gods kinderen uit de steden en dorpen vluchten... Maar velen uit alle volken en klassen, hoog en laag, rijk en arm, zwart en blank, zullen worden overgeleverd aan de onrechtvaardigste en wreedste slavernij. Gods kinderen zullen zware tijden beleven. Ze zullen in boeien worden geslagen, worden opgesloten in gevangenschappen, ter dood worden veroordeeld. Sommigen zullen van honger omkomen in donkere, smerige cellen. Niemand zal aandacht schenken aan hun geroep. Niemand zal hen helpen.

Zal God Zijn kinderen in die beproevingen vergeten? Vergat Hij de trouwe Noach, toen Hij de wereld van vóór de zondvloed verwoestte? Vergat Hij Lot, toen het vuur uit de hemel neerdaalde om de steden van de vlakte te vernietigen? Vergat Hij Jozef, toen hij woonde te midden van de afgodendienaars van Egypte? Vergat Hij Elia, toen de eed van Izebel hem bedreigde met het lot van de Baälpriesters? Vergat Hij Jeremia in zijn donkere put? Vergat Hij de drie jongelingen in de vurige oven? Of Daniël in de leeuwenkuil?...

‘De Heere der heerscharen heeft gezegd: ‘Wie u aanraakt, raakt mijn oogappel aan’ (Zacharia 2:8).

Ook al werpen hun vijanden hen in de gevangenis, de gevangensmuren zijn niet dik genoeg om het contact tussen hen en Christus te verbreken. Hij, die al hun zwakheden kent, die al hun beproevingen kent, staat boven alle aardse machten. Ze zullen door engelen worden bezocht in hun eenzame cellen en zij zullen hun licht en vrede uit de hemel brengen. De gevangenis zal als een paleis zijn, want het is de verblijfplaats van hen, die rijk zijn in het geloof. De sombere muren zullen met een hemels licht worden beschenen, zoals toen Paulus en Silas in de nacht gebeden tot God richtten en lofliederen zongen in de gevangenis te Filippi.

Gods oordelen zullen komen over hen, die Zijn volk willen verdrukken en doden.” –*De Grote Strijd*, blz. 578-579.

4. GERAAKT DOOR GODS WONDER

- A. Hoe reageerde de gevangenvaarder, toen hij zag, dat de aardbeving het voor de gevangenen mogelijk had gemaakt te ontsnappen, en welk krachtig getuigenis van Christus toonde Paulus? Handelingen 16:27-30.**

“Hij (de gevangenvaarder) was er zeker van, dat de dood de straf zou zijn voor zijn schijnbare ontrouw. Hij riep in de bitterheid van zijn geest uit, dat het beter voor hem was om door zijn eigen hand te sterven dan zich te onderwerpen aan een schandelijke executie. Hij stond op het punt zichzelf te doden, toen Paulus met luide stem riep: ‘Doe uzelf geen kwaad; want wij allen zijn hier’.

De strengheid, waarmee de gevangenvaarder de apostelen had behandeld, had hun haat niet gewekt, anders hadden zij hem toegestaan zelfmoord te plegen. Maar hun harten waren vervuld met de liefde van Christus, en zij koesterden geen kwaadaardigheid jegens hun vervolgers. De gevangenvaarder liet zijn zwaard vallen en riep om licht. Hij haastte zich naar de binnenste kerker en viel neer voor Paulus en Silas, smekend om hun vergeving. Hij bracht hen toen in de openbare rechtszaal en vroeg hun: ‘Heren, wat moet ik doen om gered te worden?’

Hij had gebeefd vanwege de toorn van God, die tot uiting kwam in de aardbeving; hij was bereid door zijn eigen hand te sterven uit vrees voor de straf van de Romeinse wet, toen hij dacht, dat de gevangenen waren ontsnapt; maar nu waren al deze dingen voor hem van weinig belang vergeleken met de nieuwe en vreemde angst, die zijn geest in beroering bracht, en zijn verlangen om die rust en opgewektheid te bezitten, die de apostelen toonden onder hun extreme lijden en misbruik.

Hij zag zijn eigen betreutswaardige toestand in tegenstelling met die van de discipelen, en met diepe nederigheid en eerbied vroeg hij hun om hem de weg des levens te tonen.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 77-78.

- B. Beschrijf, hoe de Heilige Geest bewoog in deze crisis. Handelingen 16:31-36.**

“Een zegenrijke invloed verspreidde zich onder de medegevangenen, en het gemoed van allen werd ontvankelijk gemaakt om naar de door de apostelen gesproken waarheden te luisteren. Zij waren overtuigd, dat de God, die door deze mannen werd gediend, hen wonderbaarlijk uit gevangenschap had bevrijd.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 160.

5. WAARDEVOL LIJDEN

- A. Wat deden de magistraten, toen zij hoorden, dat Paulus en Silas Romeinse burgers waren, en hoe schikten de apostelen zich? Handelingen 16:37-39.

“De overheid vreesde de invloed van de apostelen op het volk, en ook vreesden zij de Macht, die ten gunste van deze onschuldige mannen had ingegrepen. Overeenkomstig het door Christus gegeven onderricht, wilden de apostelen hun aanwezigheid, waar die niet werd verlangd, niet opdringen.” – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 161.*

- B. Wie troostte wie na de wrede beproeving, die Paulus en Silas het hoofd noesten bieden, interessant genoeg, voordat zij vertrokken? Handelingen 16:40. Wat concludeerden de apostelen over hun tijd in Filippi? Filippensen 1:29.

“De apostelen beschouwden hun werk in Filippi niet als nutteloos. Zij hadden veel tegenstand en vervolging ontmoet. Maar de tussenkomst der Voorzienigheid om hunnentwil en de bekering van de gevangene en zijn huisgezin waren meer dan een vergoeding voor de smaad en het lijden, dat zij hadden doorstaan. Het nieuws van hun onrechtmatige gevangenschap en wonderbare bevrijding werd in die gehele streek bekend, en dit bracht het werk van de apostelen onder de aandacht van een groot aantal mensen, die anders niet waren bereikt.

Het werk van Paulus te Filippi had de vestiging van een gemeente tot gevolg, waarvan het ledental gestadig toenam. Zijn ijver en overgave, en voor alles zijn bereidheid om ter wille van Christus te lijden, oefenden een diepe duurzame invloed uit. Zij prezen de kostbare waarheden, waarvoor de apostelen zoveel hadden opgeofferd, en gaven zichzelf met oprechte toewijding aan de zaak van hun Verlosser.” – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 162.*

VRIJDAG

23 juli

TERUGBLIK

1. Als ik ter wille van de waarheid gevangen zit, wat moet dan mijn prioriteit zijn?
2. Hoe moet het lijden van Christus en Zijn apostelen mij motiveren?
3. Wat leert de aardbeving in Filippi mij over de God, die ik dien?
4. Beschrijf, hoe de brute gevangene was veranderd.
5. Welke vruchten waren het gevolg van Gods oproep aan Paulus om naar Macedónië te gaan?

Een oproep aan het verstand en hart

Tekst om te onthouden: “God dan, de tijden der onwetendheid overzien hebbende, verkondigt nu alle mensen alom, dat zij zich bekeren” (Handelingen 17:30).

“Onze inspanningen moeten niet ophouden, omdat openbare bijeenkomsten een tijdlang zijn gestaakt. Zolang er geïnteresseerden zijn, moeten wij hun de gelegenheid geven om de waarheid te leren kennen.” –*Evangelism*, blz. 337.

Aanvullende studie : –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 166-179.

ZONDAG

25 juli

1. REDENEN VOOR DRIE SABBATTEN

A. Beschrijf na Filippi de volgende missie van Paulus en Silas. Handelingen 17:1-3.

“Na het verlaten van Filippi gingen Paulus en Silas op weg naar Thessaloniki. Zij hadden daar het voorrecht om een grote menigte mensen in de synagoge toe te spreken, met goed resultaat. Hun uiterlijk vertoonde het bewijs van hun recente schandelijke behandeling en vereiste een verklaring van wat zij hadden doorstaan. Dit deden zij zonder zichzelf te verhogen, maar verheerlijkten de genade van God, die hun bevrijding had bewerkstelligd. De apostelen hadden echter het gevoel, dat zij geen tijd hadden om bij hun eigen beproevingen stil te staan. Zij waren belast met de boodschap van Christus en waren zeer ernstig in zijn werk.

Paulus maakte de profetieën in het Oude Testament, met betrekking op de Messias, en de overeenstemming van die profetieën met het leven en de leringen van Christus, duidelijk in de gedachten van al zijn toehoorders, die bewijsmateriaal over het onderwerp zouden aanvaarden.” – *Sketches From the Life of Paul*, blz. 81-82.

“Paulus was een adventist; hij presenteerde de belangrijke gebeurtenis van de wederkomst van Christus met zo’n kracht en redenen, dat een diepe indruk, die nooit weggaat, werd gemaakt op de gedachten van de Thessalonicensen.” – *Sketches From the Life of Paul*, blz. 83.

2. OPSCHUDDING**A. Hoe werd de boodschap in Thessalonica ontvangen? Handelingen 17:4.**

“Toen op deze wijze de waarheden van het evangelie te Thessalonica met grote kracht werden verkondigd, werd de aandacht van vele toehoorders getrokken.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 170.*

B. Beschrijf de manier, waarop de vijand van zielen zijn jaloerse toorn toonde, en wat kunnen wij nu leren van deze ervaring. Handelingen 17:5-8.

“Zij (de jaloerse Joden) wekten de hartstochten van de waardeloze menigte op door sluw bedachte leugens, en spoorden hen aan tot een luidruchtige aanval op het huis van Jason, het tijdelijke huis van de apostelen. Dit deden zij met een woede, die meer leek op die van wilde dieren dan van mensen. Zij hadden van de Joden instructies gekregen om Paulus en Silas te halen en naar de autoriteiten te slepen, hen ervan beschuldigend heel deze opschudding en opstand te hebben veroorzaakt.

Toen zij echter in het huis hadden ingebroken, ontdekten zij, dat de apostelen er niet waren. Vrienden, die hadden begrepen, wat er ging gebeuren, hadden hen de stad uit gehaald...

Degenen, die in onze tijd niet populaire waarheid prediken, stuiten op vastberaden weerstand, net als de apostelen. Zij behoeven van een grote meerderheid van belijdende christenen geen gunstiger ontvangst te verwachten dan Paulus van zijn Joodse broeders. Er zal een verbond van tegengestelde elementen tegen hen zijn; want hoe verschillend van elkaar verschillende organisaties ook mogen zijn in hun gevoelens en godsdienstig geloof, hun krachten zijn verenigd in het onder de voet vertrappen van het vierde gebod in de wet van God.

Degenen, die zelf de waarheid niet zullen aanvaarden, zijn zeer ijverig, zodat anderen die niet zullen ontvangen; en degenen, die volhardend onwaarheden bedenken en de lage hartstochten van de mensen aanwakkeren, ontbreken niet om de waarheid van God krachteloos te maken. Maar de boodschappers van Christus moeten zich wapenen met waakzaamheid en gebed, en voorwaarts gaan met geloof, vastberadenheid en moed, en, in de naam van Jezus, hun werk doen, zoals de apostelen deden. Zij moeten de wereld de waarschuwing laten horen, de overtreders van de wet leren, wat zonde is, en hen wijzen op Jezus Christus als het grote en enige middel.” –*Sketches From the Life of Paul, blz. 84-86.*

3. OMGAAN MET VERSCHILLENDE GEESTEN**A. Welke zegeningen waren er te Beréa, en hoe is dit een les voor ons? Handelingen 17:10-12.**

“Afvalligheden hebben plaatsgevonden en de Heer heeft toegestaan, dat dit soort zaken zich in het verleden hebben ontwikkeld om te laten zien, hoe gemakkelijk Zijn volk zal worden misleid als het afhankelijk is van de woorden van mensen in plaats van de Schrift zelf te onderzoeken, zoals de edele mensen van Beréa, om te zien of deze dingen zo zijn.” –*Selected Messages 2, blz. 394.*

“Laat een ieder, die beweert te geloven, dat de Heer spoedig komt, de Schrift onderzoeken als nooit tevoren; want Satan is vastbesloten om met elk mogelijk middel te proberen om zielen in duisternis te houden en de geest te verblinden voor de gevaren van de tijd, waarin wij leven. Laat iedere gelovige zijn Bijbel opnemen met ernstig gebed, opdat hij door de Heilige Geest verlicht mag worden over, wat waarheid is, opdat hij meer zal weten van God en van Jezus Christus, die Hij gezonden heeft. Zoeken naar de waarheid als naar verborgen schatten, en stel de vijand teleur. De tijd van beproeving staat voor de deur, want de luide roep van de derde engel is al begonnen in de openbaring van de gerechtigheid van Christus, de zonde-vergevende Verlosser. Dit is het begin van het licht van de engel, wiens heerlijkheid de hele aarde zal vervullen. Want het is het werk van een ieder tot wie de waarschuwingsboodschap is gekomen, om Jezus op te heffen, om Hem aan de wereld te presenteren.” –*Selected Messages 1, blz. 362-363.*

B. Naar wat voor plaats werd Paulus haastig weggestuurd, en waarom? Handelingen 17:13-15.

“Athene was de hoofdstad van het heidendom. Paulus trof hier niet, zoals in Lystra, een onontwikkelde, lichtgelovige bevolking aan, maar mensen, vermaard om hun intelligentie en beschaving. Overal zag men standbeelden van hun goden en van door hen vereerde helden uit de geschiedenis en de poëzie, terwijl prachtige bouwen schilderkunst de nationale roem en de algemene verering van de heidense afgoden weergaven, de zinnen van het volk waren door de schoonheid en de praal van de kunst verrukt. De heilige plaatsen en tempels, waaraan onnoemelijke kosten waren besteed, verhieven overal hun massieve vormen. Roemrijke wapenfeiten en daden van vermaarde mannen werden door beeldhouwwerk, altaren en gedenkplaten in gedachtenis gehouden. Dit alles maakte Athene tot een geweldig kunstmuseum.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 173-174.*

4. VERSTANDIG ... TOCH MISLEID**A. Beschrijf de inleiding van Paulus tot de Atheense cultuur. Handelingen 17:16-21.**

“In deze grote stad, waar God niet werd aanbeden, voelde Paulus zich terneergedrukt door een gevoel van eenzaamheid. Hij verlangde naar het medeleven en de hulp van zijn medewerkers. Voor zover het menselijke vriendschap betrof, voelde hij zich geheel verlaten. In zijn brief aan de Thessalonicenzen geeft hij zijn gevoelens weer met de woorden: ‘alleen te Athene’ (1 Thessalonicensen 3:1). Klaarblijkelijk deden zich aan Paulus onoverkomelijke moeilijkheden voor, die het hem onmogelijk maakten om de harten der mensen te bereiken.

Terwijl Paulus op Silas en Timótheüs wachtte, liet hij zijn tijd niet ongebruikt voorbijgaan. ‘Hij hield ... in de synagoge samensprekingen met de Joden en met hen, die God vereerden, en op de markt dagelijks met hen, die hij er aantrof’. Maar zijn voornaamste werk in Athene was het uitdragen van de heilstijding aan hen, die van God en Zijn voornemen ten opzichte van het gevallen mensdom geen helder begrip hadden. Spoedig zou de apostel het heidendom in zijn meest scherpzinnige, bekorende vorm ontmoeten...

Sommigen durfden de apostelen belachelijk te maken als iemand, die zowel maatschappelijk als intellectueel ver beneden hen stond...

Alle anderen, die met hem in contact kwamen, werden spoedig gewaar, dat hij beschikte over een schat van kennis, die nog groter was dan de hunne. Zijn geestvermogen dwong de geleerden eerbied af, terwijl zijn ernstige, logische redenering en de macht van zijn welsprekendheid de aandacht van alle toehoorders in beslag nam. Zijn hoorders begrepen, dat zij niet met een beginneling te doen hadden, maar dat hij in staat was alle klassen der maatschappij met overtuigende bewijsgronden, tot staving van de leerstellingen die hij onderwees, tegemoet te treden. Zo stond de apostel daar onverschrokken en hij bestreed zijn tegenstanders op hun eigen gebied, doordat hij logica tegenover logica, filosofie tegenover filosofie en welsprekendheid tegenover welsprekendheid stelde.” – *Van Jeruzalem tot Rome, blz. 174-175.*

B. Welk punt wordt gemist door milieuaanbidders in deze tijd? Handelingen 17:22-28.

“Van zichzelf kan hij (de mens) de natuur niet verklaren zonder haar boven God te plaatsen. Hij verkeert in een toestand, die vergelijkbaar is met die van de Atheners, die, te midden van hun altaren gewijd aan de aanbidding van de natuur, er een hadden met de inscriptie: ‘Aan de onbekende God’. God was hun inderdaad onbekend. Hij is onbekend bij iedereen, die, zonder de leiding van de goddelijke Leraar, de studie van de natuur op zich neemt. Zij zullen zeker tot verkeerde conclusies komen.” – *Testimonies 8, blz. 257.*

5. WERKELIJKHEID EN MIDDELPUNT

- A. Welke oproep aan de Atheners is een verstandige herinnering aan ons, aan wie veel meer licht is toevertrouwd dan zij, en die leven, zoals wij in de tijd van het onderzoekend oordeel? Handelingen 17:29-31.**

“Voordat iemand in de woningen van de verlostten mag gaan, moet zijn geval zijn onderzocht, en moeten zijn karakter en zijn daden door God zijn beoordeeld. Allen zullen worden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken staat en ze zullen op grond van hun werken worden beloond. Dit oordeel vindt niet plaats op het ogenblik van hun overlijden. Let maar eens goed op de woorden van Paulus: ‘Hij heeft een dag bepaald, waarop Hij de aardbodem rechtvaardig zal oordelen door een Man, die Hij aangewezen heeft; waarvan Hij voor allen het bewijs geleverd heeft door Hem uit de doden op te wekken’ (Handelingen 17:31). Hier zegt de apostel duidelijk, dat er een dag, die in zijn tijd nog in de toekomst lag, bepaald is, waarop de wereld zal worden geoordeeld.” –*De Grote Strijd*, blz. 502.

- B. Hoe eindigde het werk van Paulus in Athene? Handelingen 17:32-34.**

“Aan het einde van zijn werk zag hij (Paulus) naar de resultaten van zijn arbeid. Uit de grote vergadering, die naar zijn welsprekende woorden had geluisterd, werden slechts drie mannen tot het geloof bekeerd. Hij besloot van die tijd af, zich aan de eenvoud van het evangelie te houden. Hij was overtuigd, dat de geleerdheid van de wereld machteloos was om de harten van de mensen te bewegen, maar dat het evangelie de kracht Gods tot zaligheid was.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 448.

VRIJDAG

30 juli

TERUGBLIK

1. Wat kan ik leren van de ijver van de apostelen na hun pijn in Filippi?
2. Hoe zal Paulus' algemene ervaring in Thessalonica spoedig worden herhaald?
3. Welke houding, die in Beréa werd aangetroffen, is voor ons in deze tijd van cruciaal belang?
4. In welke opzichten lijkt de huidige samenleving op wat er in Athene bestond?
5. Welke les, die Paulus in Athene heeft geleerd, moet ik ook leren?

Eerste Sabbatgaven voor de Afdeling Opleidingen van de GC

Nu meer dan ooit is er behoefte om te investeren in de opvoeding van onze kinderen. Gebombardeerd, als zij worden, door de dingen van deze wereld, wordt het steeds moeilijker om hen te beschermen tegen de list van de vijand. Wat ooit beperkt was in zijn toegankelijkheid, is nu letterlijk verbonden met onze kinderen door de ‘smart’ telefoons en andere apparaten. Hoe kunnen we geschikt zijn voor het evangelisatie-werk, als onze eigen kinderen niet voorbereid kunnen worden?

“Ware opvoeding is een zendingstraining. Ieder kind van God is geroepen om een zending te zijn; wij zijn geroepen tot een dienst van God en onze medemens; en om ons daarvoor geschikt te maken zou die dienst een onderwerp van de opvoeding moeten zijn.: –De Weg tot Gezondheid, blz. 331.

Jarenlang heeft de gemeente gehoopt op een gemakkelijk toegankelijk leerplan voor het onderwijzen van onze kinderen. Nu maakt het bestuur van de GC hier een prioriteit van. Door samen te werken met onze docenten en afdelingen wereldwijd is de voorbereiding van dit leerplan in volle gang.

Het project is enorm en uw genereuze bijdragen kunnen helpen bij drie dingen: Het voorbereiden van materialen, het vertalen van de materialen en deze beschikbaar stellen voor hen in arme gebieden.

Een volledige kleuterschool tot en met de tweede klas is nodig. Dit vereist tijd, middelen en goed gekwalificeerd personeel om de leerboeken en werkboeken voor te bereiden. Uw steun stelt ons in staat om materialen van de hoogste kwaliteit voor te bereiden, zodat de studenten die deze gebruiken, “bekwaam zullen zijn in dit leven en voor de dienst van God tot in eeuwigheid.” –Counsels to Parents, Teachers and Students, blz. 495.

De materialen worden voorbereid, zodat deze gemakkelijk kunnen worden vertaald en gemakkelijk kunnen worden toegepast in de wereldwijde gemeente. Uw steun stelt ons in staat om materialen voor te bereiden voor gebruik thuis en gemeentescholen.

Op sommige plaatsen gaat de toegang tot dit materiaal de financiële mogelijkheden van velen te boven. Uw steun zal ons in staat stellen om deze materialen te leveren in verarmde plaatsen tegen een prijs, die zij zich kunnen veroorloven. We begrijpen, dat dit project omvangrijk is, maar het is goed en de moeite waard. Met uw vrijgevigheid zullen we materialen produceren van wiskunde tot taal en sociale wetenschappen, die de jongsten onder ons zullen voorbereiden om de evangelieboodschap in de hele wereld te verkondigen.

Bij voorbaat dank, en moge God de gaven en gevers zegenen.

De Afdeling Opleidingen van de Generale Conferentie

Zelfstandig bereik

Tekst om te onthouden: “Ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Die gekruisigd... Opdat uw geloof niet zou zijn in wijsheid der mensen, maar in de kracht Gods” (1 Korinthe 2:2, 5).

“Wanneer zijn (Paulus’) ijver op het pad der plicht soms verflauwde, was een blik op het kruis en de wondervolle liefde, die daar werd geopenbaard, voldoende om de lendenen zijns geestes te omgorden en op het pad van zelfverloochening voorwaarts te gaan.”
–*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 182.*

Aanvullende studie : –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 180-187, 198-200, 261-264.*

ZONDAG

1 augustus

1. VOORZICHTIGHEID ALS VOORBEELD

A. Toen Paulus Athene verliet om naar Korinthe te gaan, waar ging hij dan heen om in zijn levensonderhoud te voorzien, en waarom? Handelingen 18:1-3.

“Toen Paulus in Korinthe kwam, vroeg Aquila om werk. De apostelen beraadslaagden, baden samen en namen het besluit om het evangelie te prediken, zoals dat behoorde, uit belangeloze liefde voor mensen, die omkwamen door gebrek aan kennis. Paulus zou als tentenmaker werken en zijn medewerkers leren om met de handen te werken, zodat zij in noodgevallen zichzelf konden onderhouden...”

Paulus was zeer ontwikkeld en werd om zijn begaafdheid en welsprekendheid bewonderd. Hij was door zijn landslieden als lid van het Sanhedrin gekozen en was een rabbi met opmerkelijke bekwaamheid; toch werd zijn opvoeding niet als volledig gezien, eer hij als leerling in een nuttig handwerk had dienst gedaan. Hij was blij. dat hij zichzelf door handenarbeid kon onderhouden en zei dikwijls, dat hij met eigen handen in zijn behoeften had voorzien. Als hij in een vreemde stad kwam, zou hij niemand tot last zijn. Als zijn gelden om het werk van Christus vooruit te helpen op waren, nam hij zijn toevlucht tot zijn handwerk om in zijn onderhoud te voorzien.” –*Bijbelcommentaar, blz. 448-449.*

2. IN KORINTHE

- A. Wat was de eerste stap van Paulus om in Korinthe iets te doen? Handelingen 18:4. Hoe kunnen wij geïnspireerd worden door zijn voorbeeld? Lukas 14:23.**
-

“Als evangelie-arbeider zou hij (Paulus) steun kunnen krijgen in plaats van zichzelf te onderhouden; maar hij was bereid van dit recht af te zien, uit angst dat het aanvaarden van middelen voor steun zijn nut misschien in de weg zou staan. Hoewel hij zwak was van gezondheid, werkte hij de hele dag door de zaak van Christus te dienen, en werkte hij vervolgens een groot deel van de nacht, en vaak de hele nacht, om in zijn eigen behoeften en die van anderen te voorzien.” –*Testimonies for the Church 4*, blz. 409-410.

“Op verschillende plaatsen kunnen selfsupporting zendelingen succesvol werk verrichten. Paulus werkte als selfsupporting zending bij het verspreiden van de boodschap van Christus over de wereld. Terwijl hij dagelijks het evangelie leerde in de grote steden van Azië en Europa, verrichtte hij handenarbeid om voor zichzelf en zijn kameraden in het onderhoud te voorzien...

Ook vandaag zullen velen, met dezelfde geest van zelfopoffering beziel, op soortgelijke wijze goed werk kunnen doen. Laat twee of meer er samen op uit trekken om evangeliewerk te beginnen. Laat ze mensen bezoeken, bidden, zingen en Schriften verklaren en aan zieken hulp verlenen. Sommigen kunnen in hun onderhoud voorzien door het verkopen van boeken, anderen, zoals de apostel, door een handwerk uit te oefenen of anderszins. Terwijl zij voorwaarts gaan in het werk, hun hulpeloosheid beseffend, maar nederig van God afhankelijk, doen zij gezegende ervaringen op. De Heere Jezus gaat hen voor, en onder welgestelden en armen zullen zij gunstig ontvangen worden en hulp vinden.

Wie opgeleid zijn voor medisch zendingswerk, zouden aangemoedigd moeten worden om zonder uitstel naar hun aangewezen standplaats heen te gaan en onder de mensen te werken, terwijl zij de taal leren bij het werken. Heel spoedig zullen zij in staat zijn de eenvoudige waarheden van Gods Woord te onderwijzen.

Over de gehele wereld zijn boodschappers der waarheid nodig. Er is een roep om christelijke gezinnen om naar gemeenschappen te gaan, die in duisternis en dwaling leven; om naar vreemde velden te gaan om bekend te worden met de noden van de medemens, en om te werken voor de zaak van de Meester. Als zulke gezinnen zich op de duistere plaatsen van de aarde zouden neerzetten, op plaatsen, waar het volk in geestelijke somberheid gewikkeld is, en het licht van Christus' leven laten uitstralen, welk een nobel werk zou tot stand gebracht worden.” –*De Weg tot Gezondheid*, blz. 121-123.

3. GODDELIJKE BESCHERMING**A. Waarom droeg Paulus' dienstwerk vrucht te midden van beproevingen? Handelingen 18:5-8.**

“Zijn (Paulus') woorden werden in plechtige ernst gesproken, en zijn toehoorders konden niet anders dan erkennen, dat hij de gekruisigde en opgestane Heiland liefhad met zijn gehele hart. Zij zagen, dat zijn geest geheel op Christus was gevestigd, dat zijn hele leven met zijn Here was verbonden. Zijn woorden waren zo indrukwekkend, dat slechts zij, die met de bitterste haat jegens de christelijke religie waren vervuld, onbewogen konden blijven.

Maar de Joden van Corinthe sloten hun ogen voor de door de apostel zo duidelijk gegeven bewijzen, en weigerden aan zijn oproep gehoor te geven. Dezelfde geest, die hen ertoe had gebracht om Christus te verwerpen, vervulde hen met wrevel en woede jegens Zijn dienaar. Indien God hem niet op bijzondere wijze had beschermd, zodat hij kon voortgaan om de evangelieboodschap aan de heidenen te verkondigen, zouden ze een einde aan zijn leven hebben gemaakt...

Ingewikkelde, vergezochte redeneringen vermijdend, verwijlden de boodschappers van het kruis bij de eigenschappen van de Schepper der wereld, de Opperste Heerser van het heelal. Hun harten brandden van de liefde van God en van Zijn Zoon. Zij deden beroep op de heidenen om het eeuwige offer te aanschouwen, dat ten behoeve van de mens was gebracht. Zij wisten dat, indien zij die reeds lang in de duisternis van het heidendom hadden rondgetast, slecht het licht, dat van Golgotha's kruis uitstraalt, konden zien, zij tot de Heiland zouden worden getrokken.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 183.*

B. Wat versterkte Paulus in Corinthe? Handelingen 18:9-11; 1 Korinthe 2:2, 5.

“Ofschoon Paulus in Corinthe een zekere mate van succes oogstte, werd hij toch bijna ontmoedigd door de goddeloosheid, die hij in die verdorven stad zag en hoorde. De ontarding, die hij onder de heidenen waarnam, en de minachting en belediging, die hem van de Joden ten deel vielen, bezorgden hem grote zielsfoltering. Hij twijfelde eraan, of het verstandig was te trachten een gemeente op te bouwen met het materiaal, dat hij hier had gevonden.

Toen hij van plan was uit de stad te vertrekken naar een meer belovend arbeidsveld en ernstig probeerde te ontdekken, wat zijn plicht was, verscheen de Here hem in een visioen... (Zie Handelingen 18:9-10). Paulus vatte dit op als een bevel om in Corinthe te blijven en als een verzekering, dat de Here het uitgestrooide zaad wilde doen vermeerderen. Gesterkt en bemoedigd zette hij met ijver en volharding het werk daar voort.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 184.*

4. GODS ZORG VOOR ZIJN ARBEIDERS

- A. Hoe gebruikte God Gallio, in overeenstemming met Zijn belofte aan Paulus, om ervoor te zorgen, dat het volgende complot tegen de apostel mis liep? Handelingen 18:12-17.**

“Voor de eerste maal gedurende Paulus’ werkzaamheden in Europa schaarde het gepeupel zich aan zijn kant. Voor de ogen van de langvoogd en zonder zijn tussenkomst, bestookten ze hevig de meest vooraanstaande aanklagers van de apostel.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 187.*

- B. Welk dienstwerk zette Paulus voort, en wat gebruikte God om Apollos op te voeden om een nieuwe aanwinst voor het evangelie te worden? Handelingen 18:22-28.**

“Hij (Paulus) liet op praktische wijze zien, wat door toegewijde leken op veel plaatsen, waar de mensen met de waarheden van het evangelie onbekend zijn, kan worden gedaan. Zijn doelbewuste wijze van handelen bezielde veel nederige zwoegers met een verlangen om voor de voortgang van Gods zaak te doen, wat zij konden, terwijl zij zich tegelijkertijd door dagelijkse arbeid in het leven hielden. Aquila en Priscilla waren niet geroepen om al hun tijd aan de dienst van het evangelie te wijden; toch werden deze eenvoudige arbeiders door God gebruikt om Apollos vollediger de weg der waarheid te tonen. De Here gebruikt verschillende instrumenten voor het bereiken van Zijn doel. Terwijl sommigen, met bijzondere talenten bedeed, geroepen zijn al hun krachten aan het werk van onderwijzing en evangelieprediking te wijden, zijn vele anderen, op wie niemand de handen ter inzegening heeft gelegd, geroepen een belangrijk aandeel in het winnen van zielen te hebben.

Er staat voor de arbeiders, die in hun eigen onderhoud voorzien, een wijd arbeidsveld open. Velen kunnen waardevolle ervaringen in het evangelie opdoen, terwijl zij een deel van hun tijd aan de een of ander lichaamsarbeid besteden. Door deze wijze van handelen kunnen krachtige werkers voor belangrijke taken in noodlijdende gebieden worden gevormd.

De dienaar van God, die zichzelf opoffert en onvermoeid in woord en leer werkzaam is, heeft een zware taak. Hij berekent zijn arbeid niet naar uren. Zijn loon beïnvloedt hem niet in zijn werk, noch laat hij zich door ongunstige omstandigheden van zijn plicht afbrengen. Van de hemel ontving hij zijn opdracht, van de hemel verwacht hij zijn beloning, wanneer het hem toevertrouwde werk is gedaan.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 262.*

5. INSPIRATIE VOOR NIET GEESTELIJKE MENSEN

- A. Hoe kan het voorbeeld van Paulus' vrijwillige zendingswerk ons in deze tijd inspireren en motiveren? Handelingen 20:33-34; Psalm 126:6.**

“In een ootmoedig vertrouwen op God moeten gezinnen zich vestigen in de dorre plaatsen van Zijn wijngaard. Toegewijde mannen en vrouwen zijn nodig om als vruchtdragende bomen der gerechtigheid te staan in de afgelegen plaatsen der aarde. Als beloning voor hun zelfopofferend werk om het zaad der waarheid te zaaien, zullen ze een rijke oogst binnenhalen. Wanneer zij het ene gezin na het andere bezoeken en de Schriften openen voor hen, die in geestelijke duisternis verkeren, zullen vele harten getroffen worden.

In velden, waar de omstandigheden zo onaangenaam en ontmoedigend zijn, dat vele arbeiders daar niet willen heengaan, kunnen opmerkelijke veranderingen ten goede tot stand komen door leke-leden vol zelfopoffering. Deze ootmoedige arbeiders zullen veel bereiken, omdat zij geduldig en volhardend te werk gaan, en niet op menselijke kracht betrouwen, maar op God, Die hun Zijn genade schenkt. Het goede, dat deze arbeiders tot stand brengen, zal in deze wereld nooit bekend worden.

Zendingen, die in hun eigen behoeften voorzien, hebben vaak goed succes. Zij beginnen op een bescheiden wijze en hun werk breidt zich uit naarmate zij voorwaarts gaan onder leiding van Gods Geest. Laten twee of drie samen een begin maken in het Evangeliewerk. Ze zullen misschien niet bijzonder bemoedigd worden door hen, die aan het hoofd van het werk staan door het ontvangen van geldelijke ondersteuning; maar laten ze ten aanzien van de waarheid toch voorwaarts gaan, biddende, zingende en lerende, terwijl ze die waarheid ook uitleven. Zij kunnen met de colportage-arbeid beginnen en op die manier de waarheid in veel huizen brengen... Zij dragen de boodschap, die God hun gegeven heeft, en hun pogingen zullen met succes worden bekroond. Velen zullen gebracht worden tot een kennis der waarheid, die, waren deze nederige leraars er niet geweest, nooit voor Christus zouden zijn gewonnen.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 3, blz. 85-86.*

VRIJDAG

6 augustus

TERUGBLIK

1. Welk voorbeeld wordt christenen aangaande materiële bezittingen gegeven?
2. Welke stappen kan ik ondernemen om Paulus' bereik in Korinthe te evenaren?
3. Waarom kan ik bemoedigd worden door de droom, die Christus daar aan Paulus gaf?
4. Wie, die ik ken, kan een 'Apollos' worden, die ik naar Jezus kan leiden?
5. Noem enige beloften voor allen, die het zaad van Gods Woord zaaien.

Bevrijding van de Duisternis

Tekst om te onthouden: “En velen van hen, die geloofden, kwamen, belijdende en verkondigende hun daden” (Handelingen 19:18).

“Menig oprechte volgeling van Christus heeft een soortgelijke ervaring gehad (als de discipelen in Efeze). Een duidelijker begrip van Gods wil plaatst de mens in een nieuwe relatie tot Hem. Nieuwe taken worden getoond. Veel, wat voorheen onschuldig leek, of zelfs prijzenswaardig, wordt nu gezien als zondig.” –*Sketches From the Life of Paul, blz. 133.*

Aanvullende studie : –*Boodschap aan Jonge Mensen, blz. 255-266;*
–*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 205-211;*
–*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 157-164.*

ZONDAG

8 augustus

1. IN MEER LICHT KOMEN

A. Wat kunnen wij leren van de genomen stap door bepaalde discipelen in Efeze, die in hun leven meer licht bracht? Handelingen 19:1-7.

“Toen zij (de Joodse bekeerlingen in Efeze) door Johannes werden gedoopt, hadden zij geen volledig begrip van de zending van Jezus als degene, die de zonde op Zich neemt. Zij zaten nog vast aan ernstige dwalingen. Maar na meer licht ontvangen te hebben, namen zij vol blijdschap Jezus als hun Verlosser aan, en toen zij zover waren, kwam er een wijziging in hun verplichtingen. Naarmate hun geloof zuiverder werd, kwam er in hun leven ook een daarmee overeenstemmende verandering. Ten teken van deze verandering en als een erkenning van hun geloof in Christus, werden zij in de naam van Jezus herdoopt.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 207-208.*

“Het is een zaak om als een groot voorrecht en zegen te worden behandeld, en allen, die herdoopt zijn, zullen het zo in overweging nemen, als zij de juiste ideeën over dit onderwerp hebben...”

De Heer roept op tot een besliste reformatie. En als een ziel werkelijk opnieuw bekeerd is, laat hem dan weer gedoopt worden. Laat hem zijn verbond met God vernieuwen, en God zal Zijn verbond met hem vernieuwen.” –*Evangelism, blz. 375.*

2. ECHTE WONDEREN TEGENOVER VALSE**A. Beschrijf het werk van Paulus tijdens zijn twee jaren in Efeze. Handelingen 19:8-12.**

“Toen Paulus in rechtstreekse aanraking werd gebracht met de afgodische inwoners van Efeze, werd Gods macht op treffende wijze door hem ten toon gespreid. De apostelen konden niet altijd wonderen doen, als zij dat wilden. De Heere verleende Zijn dienstknechten deze speciale macht, wanneer de vooruitgang van Zijn werk of de eer van Zijn naam dat vroeg. Evenals Mozes en Aäron aan het hof van Farao moest de apostel nu de waarheid handhaven tegen de leugenachtige wonderen van de tovenaars in; vandaar dat de wonderen, die hij deed, van een heel andere aard waren, dan hij tot nu toe had verricht. Zoals de zoom van Christus’ kleed genezende kracht had gebracht aan de vrouw, die genezing zocht door aanraking in het geloof, werden bij deze gelegenheid kledingstukken het middel tot genezing voor allen, die geloofden; ‘hun kwalen weken van hen, en boze geesten voeren uit’. Toch vormden deze wonderen geen aanmoediging voor blind bijgeloof. Toen Jezus de aanraking van de lijdende vrouw voelde, riep Hij uit: ‘Er is kracht van Mij uitgegaan’. Zo zegt de Schrift, dat de Heere wonderen deed door de hand van Paulus, en dat de naam van de Heere Jezus werd grootgemaakt, en niet de naam van Paulus.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 450.

B. Hoe werd de heiligheid van Christus’ naam gerechtvaardigd, waardoor velen enige verkeerde praktijken in hun leven opnieuw gingen onderzoeken? Handelingen 19:13-18.

“De ontevredenheid en vernedering van degenen, die de naam van Jezus hadden ontheiligd, werden al snel in heel Efeze bekend bij Joden en heidenen. Er was onmiskenbaar bewijs geleverd van de heiligheid van die naam en het gevaar, dat zij liepen, als zij die naam zouden aanroepen, terwijl zij geen geloof hadden in de goddelijke opdracht van Christus. Schrik vervulde de geest van velen, en het werk van het evangelie werd door iedereen met ontzag en eerbied beschouwd.

Feiten, die voorheen verborgen waren, kwamen nu aan het licht. Door het christendom te aanvaarden hadden sommige broeders hun heidens bijgeloof niet volledig afgezworen. De praktijk van magie was tot op zekere hoogte nog onder hen. Overtuigd van hun fout door de gebeurtenissen, die onlangs hadden plaatsgevonden, kwamen zij en legden een volledige bekentenis af aan Paulus, en erkenden publiekelijk, dat hun geheime kunsten bedrieglijk en satanisch waren.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 136-137.

3. ALLES OVERGEVEN

A. Wat voor stappen tonen echte bekering in het leven? Handelingen 19:19-20.

“Toen de Efeziërs zich bekeerden, veranderde dat hun gewoontes en gebruiken. Overtuigd door de Geest gingen ze krachtadig aan de slag, en legden alle mysteries van hun toverij bloot. Ze kwamen, beleden en lieten zien, wat ze gedaan hadden. Ze waren heilig verontwaardigd, omdat ze zoveel eerbied hadden bewezen aan toverij, en omdat ze zoveel waarde hadden gehecht aan boeken, waarin volgens de regels van satanische listen de methodes stonden vermeld, hoe je aan toverij kon doen. Ze waren vastbesloten de boze niet langer te dienen, en brachten hun kostbare boeken en verbrandden die in het openbaar. Zo toonden ze hun oprechte bekering tot God...

Van de boeken, die de Efeziërs bij hun bekering tot het evangelie prijsgaven aan de vlammen, hadden ze vroeger genoten. Ze hadden hun geweten en hun geest erdoor laten leiden. Ze hadden ze kunnen verkopen, maar door dit te doen zou het kwaad voortduren. Achteraf hadden ze een afschuw van de satanische mysteries en de toverkunsten, en walgden van de kennis, die ze daaruit hadden. Ik zou jongeren, die zich met de waarheid hebben verbonden, willen vragen: Hebben jullie je toverboeken al verbrand?...

De wereld wordt overspoeld door boeken, die het zaad zaaien van scepsis, ongeloof en atheïsme. In meer of mindere mate hebben jullie iets geleerd uit deze boeken. Het zijn toverboeken. Ze verdrijven God uit onze gedachten en scheiden onze ziel van de ware Herder.” –*Boodschap aan Jonge Mensen, blz. 259, 260.*

B. Noem enkele oude, door de hemel gezonden waarschuwingen tegen magie en tovenarij. Jesaja 47:9-14; Maleáchi 3:5.

“Door middel van spiritualisme onderhouden vele zieken, bedroefden en nieuwsgierigen gemeenschap met boze geesten. Allen, die zich hieraan wagen, bevinden zich op gevaarlijk terrein.

De tovenaars uit heidense tijden hebben hun tegenhangers in de spiritualistische media, de helderzienden en de waarzeggers van vandaag... Overal, waar geprobeerd wordt om de mensen God te doen vergeten, oefent satan zijn betoverende macht uit.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 210-211.*

4. 'ER IS NIETS NIEUWS ONDER DE ZON'**A. Welke waarschuwingen tegen magie (spiritualisme) en tovenarij worden in onze tijd opnieuw benadrukt? Efeze 5:11; Openbaring 22:14-15.**

“Velen schrikken vol ontzetting terug bij de gedachte de geesten te raadplegen, terwijl ze door aangenamere vormen van spiritisme worden aangetrokken. Anderen worden meegesleept door de leerstellingen van de Christian Science en door de mystiek van de theosofie en andere oosterse godsdiensten.” –*Profeten en Koningen*, blz. 131.

““De mystiek van de heidense afgoderij is vervangen door de geheime genootschappen en seances, door tovenaars van onze tijd. Hun onthullingen worden gretig aangenomen door duizenden, die weigeren het licht uit Gods woord of van Zijn Geest aan te nemen. Terwijl zij zich smalend uitlaten over de tovenaars van het verleden, lacht de grote bedrieger triomfantelijk, omdat zij zich overgeven aan zijn kunstige listen in een andere vorm.

Zijn agenten beweren nog steeds ziekten te kunnen genezen. Zij schrijven hun kracht toe aan elektriciteit en magnetisme ofwel de zogenaamde ‘sympathieke geneesmiddelen’. In werkelijkheid zijn zij slechts kanalen voor Satans elektrische stromen. Hiermee betovert hij de ziel en het lichaam van mensen...

Niet weinigen in deze christelijke tijd en deze christelijke natie zoeken eerder hun heil bij boze geesten dan te vertrouwen op de kracht van de levende God. De moeder, die bij het ziekbed van haar kind waakt, roept uit: “Ik kan niet meer doen. Is er geen dokter, die kracht heeft om mijn kind te genezen?” Haar wordt verteld van de geweldige genezingen, die worden verricht door sommige helderzienden of magnetiseurs, en zij vertrouwt haar geliefde kind aan hen toe; daarmee geeft zij het kind net zo zeker in handen van Satan, alsof hij naast haar stond. In vele gevallen wordt het toekomstige leven van het kind beheerst door een satanische kracht, die onmogelijk gebroken lijkt te kunnen worden.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 159-160.

B. Wat was het volgende doel van Paulus na Efeze, maar welke onvoorziene moeilijkheid deed zich in de tussentijd voor? Handelingen 19:21-29.

“Er was te Efeze door de vervaardiging en verkoop van tempeltjes en beeldjes, gemaakt naar het voorbeeld van de tempel en het beeld van Artemis, een uitgebreide en winstgevende handel ontstaan. Degenen, die bij deze industrie geïnteresseerd waren, zagen hun inkomsten verminderen, en allen waren het erover eens, dat deze ongewenste verandering aan het werk van Paulus moest worden toegeschreven.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 215.

5. GODS TUSSENKOMST

- A. Beschrijf het gevaar, gevormd door de menigte handwerkslieden. Handelingen 19:30-34.**

“Paulus’ schuilplaats was niet ver verwijderd, en weldra vernam hij van het gevaar, waarin zijn geliefde broeders verkeerden. Niet denkend aan eigen veiligheid, wilde hij dadelijk naar het theater gaan, om de oproerkraaiers toe te spreken. Maar ‘de discipelen lieten hem dit niet toe’. Gajus en Aristarchus waren niet de prooi, die het volk zocht. Er was voor hen geen wezenlijk gevaar te duchten. Maar als men het bleke, bekommerde gelaat van de apostel zou zien, dan zouden de laagste hartstochten van het gepeupel terstond oplaaien, en er zou menselijkerwijze niet de geringste mogelijkheid bestaan om zijn leven te redden.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 216.*

- B. Hoe gebruikte God de stadsbeambte om het tumult te stoppen? Handelingen 19:35-41.**

“Demetrius had in zijn toespraak gezegd, dat hun beroep in gevaar was. Deze woorden betroffen de werkelijke oorzaak tot het oproer te Efeze en tevens de oorzaak van vele vervolgingen, die de apostelen bij hun arbeid hadden te verduren. Demetrius en zijn vakgenoten zagen, dat door de prediking en de verspreiding van het evangelie, het werk van de beeldjesfabricage in gevaar was gebracht. Het inkomen van de heidense priesters en handwerkslieden stond op het spel. Om deze oorzaak verwekten zij tegen Paulus de meest bittere tegenstand.

De beslissing van de secretaris en van anderen, die eervolle posities bekleedden, had Paulus voor het volk verklaard als onschuldig aan enige onwettige handeling. Dit beduidde opnieuw een triomf van het christendom over overtreding en bijgeloof. God had een groot magistraat naar voren geschoven om Zijn apostel te rechtvaardigen en het oproerige gepeupel in bedwang te houden. Paulus’ hart was met dankbaarheid jegens God vervuld, dat zijn leven gespaard was gebleven, en dat het christendom door het oproer te Efeze niet in discrediet was gebracht.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 217.*

VRIJDAG

13 augustus

TERUGBLIK

- 1. Waarom was opnieuw dopen passend voor de twaalf discipelen in Efeze?**
- 2. Waarom werden de zwervende Joden niet gezegend door het gebruiken van de naam van Jezus?**
- 3. Wat zijn enige “toverboeken”, die ik moet verwijderen?**
- 4. Welke valstrikken van het moderne spiritualisme zouden mij persoonlijk in gevaar kunnen brengen?**
- 5. Hoe gebruikt God soms onverwachte manieren om Zijn volk te bevrijden?**

Onzelfuchtig zendingswerk

Tekst om te onthouden: “Ik heb niemands zilver, of goud, of kleding begeerd. En zichzelf weet, dat deze handen tot mijn nooddrift, en van hen, die met mij waren, ge-diend hebben. Ik heb u in alles getoond, dat men, also arbeidende, de zwakken moet opnemen en gedenken aan de woorden van de Heere Jezus, dat Hij gezegd heeft: Het is zaliger te geven, dan te ontvangen” (Handelingen 20:33-35) .

“Niet alleen met onze woorden moeten wij met de mensen spreken, maar alles, wat deel uit maakt van onze persoon, moet een preek voor hen zijn.” –*Testimonies 2, blz. 618.*

Aanvullende studie : –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 217-219, 285-297.*

ZONDAG

15 augustus

1. EEN WONDER VAN GOD

A. Waar ging Paulus heen na Efeze? Handelingen 20:1-5.

B. Wat gebeurde er op zaterdagavond, toen Paulus in Troas was, terwijl hij predikte in een bovenkamer met veel lichten? Handelingen 20:6-12.

“De broeders kwamen de laatste avond van zijn (Paulus’)verblijf bijeen ‘om brood te breken’. Het feit dat hun geliefde leraar op het punt stond om te vertrekken, had een groter gezelschap bijeengebracht dan gewoonlijk. Zij vergaderden in een ‘bovenzaal’ van de derde verdieping. Hier predikte de apostel met het vuur van zijn liefde en bezorgdheid voor hen tot middernacht.

In een van de open vensters zat een jongeman, Eutychus geheten. In deze gevaarlijke positie sloep hij in en viel naar beneden. Opeens was alles in rep en roer. De jongeling werd dood opgenomen, en velen schaarden zich schreiend en weeklagend om hem heen. Maar Paulus baande zich een weg door de verschrikte menigte, sloeg de armen om hem heen, en smeekte in ernstig gebed, of God de dode in het leven wilde terugroepen. Zijn bede werd verhoord.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 286.*

2. OP EEN OPDRACHT VOOR CHRISTUS**A. Waarom scheidde Paulus zich even af van zijn medereizigers? Handelingen 20:13.**

“Het schip, waarmee Paulus en zijn metgezellen hun reis wilden voortzetten, was op het punt om af te varen, en de broeders haastten zich aan boord te komen. De apostel zelf evenwel koos de kortste weg over land tussen Troas en Assus om zich in laatstgenoemde plaats weer bij zijn broeders te voegen. Hierdoor kreeg hij een korte tijd voor meditatie en gebed. De moeilijkheden en gevaren in verband met zijn toekomstig bezoek aan Jeruzalem, de geesteshouding van de gemeente aldaar ten aanzien van hem en zijn werk, zowel de gesteldheid van de gemeenten en de belangen van het evangeliewerk in andere velden, waren onderwerpen van ernstige, bezorgde overweging, en hij wilde van deze bijzondere gelegenheid gebruik maken God te vragen om kracht en leiding.”
–*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 287.

B. Waar ging Paulus heen, en wat deed hij onderweg? Handelingen 20:14-17.

C. Welke plechtige boodschap had Paulus voor de Efeziërs? Handelingen 20:18-27.

“Het was niet de bedoeling van Paulus geweest dit getuigenis af te leggen, maar terwijl hij sprak, verlichtte de Geest der inspiratie hem, en bevestigde zijn vrees, dat dit de laatste ontmoeting met zijn Efezische broeders zou zijn.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 288.

D. Wat moeten pastorale leiders steeds in gedachte houden? Handelingen 20:28.

“Hij, die de waarheid door ongerechtigheid bedekt, die verklaart erin te geloven en deze toch elke dag geweld aandoet door zijn inconsequente levenswijze, geeft zich over aan de dienst van Satan en leidt zielen in het verderf.” –*Getuigenissen voor de Gemeente* 5, blz. 118.

“De gemeente van God is gekocht met het bloed van Christus, en elke herder moet beseffen, dat de schapen onder hun hoede een onschatbare som kosten... Zij moeten de schapen, die aan hun zorg zijn toevertrouwd, als van de hoogste waarde beschouwen, en beseffen, dat zij geroepen zijn om een strikt verslag van hun dienstwerk af te leggen.”
–*Spiritual Gifts* 3, blz. 125.

3. DE KRACHT VAN DE WAARHEID

A. Voor welk ernstig gevaar moet de gemeente oppassen? Handelingen 20:29-30.

“Nooit, nooit is er een tijd geweest, waarin de waarheid meer lijden zal door verkeerde voorstellingen, door kleinering en vervalsing of door verdorven woordenstrijd van de mensen dan in deze laatste dagen... Men wordt bekoord door iets vreemds of iets nieuws en is niet verstandig genoeg om de aard te onderscheiden van ideeën, die mensen als iets bijzonders aanbieden. Maar iets van groot belang noemen en het verbinden met de woorden van God, maakt het nog niet tot waarheid. O, hoe vraagt deze lage maatstaf van godsvrucht in de kerken om berisping! Mensen, die iets origineels willen, zullen nieuwe en vreemde dingen brengen, en zonder bedenken weven zij deze wankelende theorieën dooreen als kostbaar geheel, die zij dan presenteren als een zaak van leven en dood.”
–*Bijbelcommentaar, blz.451-452.*

B. Hoe weerspiegelden Paulus' voorbeeld en woorden de leringen van Christus Zelf? Handelingen 20:31-35.

“Zijn (Paulus') werkhanden getuigden voor de mensen, die deze handen zagen, dat hij van niemand afhankelijk was voor zijn levensonderhoud. Zij ontnamen volgens hem niets aan de kracht van zijn roerende oproepen, die verstandig, intelligent en welsprekend waren, meer dan van enige andere man, die aandeel in het christelijk dienstwerk had...”

Wij denken niet, dat het voor alle predikanten verplicht is te doen, zoals Paulus heeft gedaan. Toch vertellen wij iedereen, dat Paulus een christen van het beste soort was. Zijn voorbeeld laat zien, dat handenarbeid niet noodzakelijkerwijze iemands invloed hoeft te verkleinen, dat het werken met de handen in elke eerzame bezigheid niemand ruw, grof en onhoffelijk behoeft te maken.” –*Bijbelcommentaar, blz.451.*

C. Wat toont, hoe diep de mensen waren geraakt door Paulus' oprechte oproepen? Handelingen 20:36-38.

4. ONBEVREESD EN VASTBESLOTEN

- A. Welke waarschuwing kwam er tijdens de reis van de zendelingen in Tyrus, en wat deden zij voor hun vertrek vandaar? Handelingen 21:1-5.**
-

- B. Waar gingen zij toen naartoe? Handelingen 21:6-9.**
-

- C. Beschrijf, hoe Paulus een andere waarschuwing kreeg, en hoe hij antwoordde. Handelingen 21:10-14. Hoe kan zijn toewijding ons inspireren?**
-

“Paulus trok warme harten aan, waar hij ook ging; zijn ziel was verbonden met de ziel van zijn broeders. Toen hij afscheid van hen nam, wetende en hen verzekerend, dat zij zijn gezicht nooit meer zouden zien, waren zij vervuld van verdriet, en smeekten hem zo ernstig om nog bij hen te blijven, dat hij uitriep: ‘Wat doet gij, dat gij weent, en mijn hart week maakt?’ Zijn medelevend hart brak, toen hij getuige was en hun verdriet voelde bij deze laatste scheiding. Zij hadden hem lief en voelden, dat ze hem niet konden opgeven. Welke christen bewondert niet het karakter van Paulus? Vast als een rots stond hij in het verdedigen van de waarheid, hij was liefdevol en zachtaardig als een kind, als hij omringd werd door zijn vrienden.” –*The Review and Herald*, 8 september 1885.

“Houd de ziel eerlijk. Laat dit de taal van de ziel zijn: Ik geloof in God, in Zijn voorzienigheid, in de Bijbel, en in waarheid en duidelijkheid van doel. Ik kan niet, ik zal niet, één jota afwijken van mijn plicht en de aanspraken, die de Heer op mij heeft. Ik kan niet, ik durf niet, mijn belangrijke interesse in heilige dingen in de minste mate opofferen om verlichting te krijgen van de druk van tijdelijke problemen. Ik zal altijd wachten; nederig wandelen met God; in zachtaardigheid wandelen, in nederigheid, in eenvoud van ziel, totdat de Heer mij succes en overwinning geeft op Zijn eigen tijd en manier.” –*Manuscript Releases 12*, blz. 107.

- D. Welk nieuws ontving Paulus, toen hij in Jeruzalem aankwam? Handelingen 21:15-21.**
-

5. GEPLAATST IN ERNSTIG GEVAAR

- A. Verklaar de raad, die aan Paulus werd gegeven en hoe hij zich onderwierp. Handelingen 21:22-26.

“Deze concessie was niet in harmonie met zijn (Paulus’) leer noch met de vaste onkreukbaarheid van zijn karakter. Zijn raadgevers waren niet onfeilbaar. Hoewel sommigen van deze mannen schreven onder de leiding van Gods Geest, dwaalden ze soms, als ze niet onder rechtstreekse invloed daarvan stonden.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 452.

- B. Beschrijf het noodlottige gevolg van deze daad, en hoe alleen het leven van Paulus werd gespaard. Handelingen 21:27-32. Hoe herhaalt de geschiedenis zich?

“Elia werd in Israël beschouwd als een onruststoker, Jeremia als een verrader, Paulus als een tempelschenner. Altijd zijn zij, die de waarheid trouw wilden blijven, uitgemaakt voor opruiers, ketters en scheurmakers. Velen, die te ongelovig zijn om het vaste profetische woord te aanvaarden, zullen blindelings instemmen met de beschuldiging tegen hen, die algemeen aanvaarde zonden afkeuren. Deze houding zal steeds meer voorkomen. En de Bijbel zegt heel duidelijk, dat er een tijd zal komen, dat de wetten van de staat zo in strijd zullen zijn met Gods wetten, dat allen, die Gods geboden willen gehoorzamen, als boosdoeners zullen worden bestempeld en bestraft.” –*De Grote Strijd*, blz. 425.

VRIJDAG

20 augustus

TERUGBLIK

1. Wanneer was de bijeenkomst op de eerste dag van de week, en hoe weten wij dat?
2. Wat leert de apostel Paulus mij over het leiden van zielen in het geloof?
3. Leg de tegenstelling uit tussen Paulus en veel belijdende predikers nu.
4. Waarom was Paulus zo’n toegewijde zending en hoe kan ik meer op hem lijken?
5. Hoe en waarom zal de vervolging zoals die tegen Paulus spoedig worden herhaald?

De apostel onder belegering

Tekst om te onthouden: “En Hij (de Heere) zeide tot mij: Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden” (Handelingen 22:21).

“Zij moeten, die geroepen worden om zich met Christus te verenigen, alles verlaten om Hem na te volgen.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 17.

Aanvullende studie : –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 297-304.

ZONDAG

22 augustus

1. CHRISTUS OPENBAREN

A. Aan wat herinnert de behandeling van Paulus ons? Handelingen 21:33-36; Lukas 23:18.

“Toen de Zoon van God terecht stond, riepen de Joden: ‘Weg met Hem, kruisig Hem!’ omdat Zijn zuivere leven en heilige leer hen overtuigden van zonde en hen veroordeelden; en om dezelfde reden roepen velen in hun hart het uit tegen het woord van God.” –*Counsels to Parents, Teachers, and Students*, blz. 425.

B. Waarom opende de goddelijke Voorzienigheid de weg in de verdediging van Paulus? Handelingen 21:37-39.

“Te midden van het tumult bleef de apostel kalm en beheerst. Zijn geest was op God gericht en hij wist, dat hemelse engelen om hem heen waren. Hij kon de tempel niet verlaten zonder een poging te doen om zijn landgenoten de waarheid voor te houden. Daarom wendde hij zich tot de bevelvoerende officier en sprak hem op een respectvolle wijze aan in het Grieks en zei: “Mag ik tot u spreken?” ... en smeekt om toestemming om tot de mensen te spreken. De Heer had Zijn dienstknecht een invloed gegeven op de Romeinse officier, en het verzoek werd ingewilligd.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 218.

2. EEN EDELE VERDEDIGING**A. Noem enkele hoogtepunten van Paulus' verdediging. Handelingen 21:40; 22:1-11.**

“De apostel kon nooit zijn bekering vergeten, van vervolger van allen, die in Christus geloofden, tot Zijn volgeling! Hoeveel invloed had dit op zijn latere even! Welk een bemoediging was het te werken voor Hem, die hij vroeger veracht en bespottelijk gemaakt had. Nooit kon hij de verzekering vergeten, die hij in het eerste deel van zijn werk kreeg. Hij kon bewust spreken, omdat hij een ervaring, een persoonlijke kennis bezat van de Here Jezus. Hij had een levend blijvend geloof, want hij kweekte een gevoel aan van de tegenwoordigheid van Christus in al zijn werken. Hij kreeg kracht door het gebed en als een getrouw strijder van Christus zag hij altijd op naar zijn Bevelvoerder voor opdrachten.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 453.

B. Waarom was Paulus er helemaal zeker van, dat hij door God geroepen was om de heidenwereld te dienen? Handelingen 22:12-21.

“Zo had de Here Paulus de opdracht gegeven om het grote zendingsveld der heidenen te betreden. Om hem op dit uitgebreide en moeilijke werk voor te bereiden, had God hem in nauwe verbinding met Zichzelf gebracht voor zijn in vervoering gebrachte blikken tonelen van hemelse schoonheid en heerlijkheid onthuld.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 120.

C. Hoe reageerde de menigte op Paulus, en wat was het gevolg? Handelingen 22:22-24.

“Hij (de Romeinse hoofdman) had de Hebreeuwse toespraak van Paulus niet begrepen, en kwam tot de conclusie door de algemene opwinding, dat zijn gevangene schuldig moest zijn aan een of andere grote misdaad...”

Het lichaam van de apostel werd uitgestrekt, als dat van een gewone boosdoener, om de zweepslagen te ontvangen. Er was geen vriend om hem bij te staan. Hij was in een Romeins kamp, slechts omringd door meedogenloze soldaten.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 220.

D. Waarom werd Paulus gespaard voor een nog ergere beproeving? Handelingen 22:25-29.

3. VOOR DE RAAD**A. Hoe begon Paulus' verhoor voor de raad, en wat profeteerde hij? Handelingen 22:30; 23:1-5.**

“Onder invloed van de Heilige Geest uitte Paulus een profetische aankondiging, gelijk aan die welke Christus had uitgesproken bij het bestraffen van de huichelarij van de Joden. Het oordeel, uitgesproken door de apostel, ging op een verschrikkelijke wijze in vervulling, toen de onrechtvaardige en huichelachtige hogepriester door moordenaars werd omgebracht tijdens de Joodse oorlog.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 453.

B. Hoe richtte Paulus weer de aandacht van de toehoorders wijselijk? Handelingen 23:6-9.

“De Farizeeën waren heel strikt wat betreft de uiterlijke waarneming van vormen en gebruiken en waren vervuld van hooghartige, wereldse, huichelachtige eigengerechtigheid. De Sadduceeën loochenden de opstanding der doden, het bestaan van engelen en stonden sceptisch tegenover God. Deze sekte bestond voornamelijk uit onwaardige personen en velen van hen waren losbandig in hun gewoonten.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 301.

“De beide partijen begonnen onderling te redetwisten en zo werd de kracht van de oppositie tegen Paulus gebroken...

In de verwarring, die ontstond, streefden de Sadduceeën er vurig naar Paulus in hun macht te krijgen, opdat zij hem mochten doden; en de Farizeeën streefden er even vurig naar om hem te beschermen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 300.

C. Hoe was Paulus beschermd en wat brengt dit ons in herinnering? Handelingen 23:10.

“Wat wij in Gods ogen zijn, hangt niet af van de hoeveelheid licht, die wij ontvangen hebben, maar van de wijze waarop we datgene, wat wij hebben, gebruiken. Op deze wijze bevinden zelfs de heidenen, die het goede kiezen, voor zover zij dat kunnen onderscheiden, zich in een gunstiger positie dan zij, die het grote licht ontvangen hebben, en belijden God te dienen, maar die geen acht slaan op het licht, en hun belijdenis tegenspreken door hun dagelijks leven.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 194.

4. WANNEER ALLEEN IN DE DUISTERNIS

- A. Wat waren de gedachten van Paulus, toen hij ‘s nachts alleen in de gevangenistoren was, en wat bracht hem troost? Handelingen 23:11.**

“Later, toen Paulus de smartelijke belevens van die dag overdacht, bekroop hem de vrees, dat zijn handelwijze Gode niet welgevallig was geweest. Was het misschien mogelijk, dat hij, welbeschouwd, er verkeerd aan had gedaan Jeruzalem te bezoeken? Had zijn grote verlangen om met zijn broeders verenigd te zijn, tot dit noodlottige gevolg geleid?

De plaats die de Joden als Gods speciale volk ten aanzien van de ongelovige wereld innamen, veroorzaakte de apostel hevige zielensmart. Hoe zouden de heidense krijgslieden tegen hen kunnen opzien, tegen hen die de aanbidders van Jehova moesten zijn, die heilige ambten bekleedden, en die zich thans aan de heerschappij van blinde, redeloze toorn overgaven, en zelfs hun broeders naar het leven stonden, die het waagden in geloofszaken met hen van mening te verschillen; tegen hen die het ernstigste overleg in de Raad deden verkeren in een scene van strijd en onbeschrijfelijke verwarring? Paulus gevoelde, dat de naam van zijn God in de ogen van de heidenen werd onteerd.

En nu zat hij in de gevangenis, en hij wist, dat zijn vijanden, in hun nietsontziende haat, alles in het werk zouden stellen om hem ter dood te brengen. Kon het zijn, dat zijn werk voor de gemeente afgelopen was, en dat grimmige wolven nu waren binnengekomen? De zaak van Christus lag Paulus na aan het hart, en met grote bezorgdheid dacht hij aan de gevaren voor de verstrooide gemeenten, die waren blootgesteld aan de vervolging van juist zulke lieden als, waarmee hij te doen had in de Hoge Raad. In droefheid en moedeloosheid weende hij en bad hij.

In deze donkere ure vergat de Here Zijn dienaar niet. Hij had hem beschermd tegen de bloeddorstige menigte in de voorhoven van de tempel; Hij was met hem geweest, toen hij voor de Hoge Raad stond; Hij was met hem in de kazerne; en, in antwoord op de ernstige gebeden van de apostel om leiding, openbaarde Hij Zich aan Zijn trouwe getuige. (Zie Handelingen 23:11).” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 300-301.*

- B. Wat toont Gods bereidheid om ons in de duisternis te troosten, net zoals Hij deed voor Paulus, en voor David alleen in de woestijn? Psalm 63:6-7.**

“Op alle tijden en in alle plaatsen, in alle smarten en beproevingen, wanneer het vooruitzicht duister schijnt en de toekomst verward en we ons hulpeloos en alleen voelen, zal de Trooster worden gezonden in antwoord op het gebed.” –*De Daad bij het Woord, blz. 230.*

5. VANUIT ZIJN EIGEN NATIE

A. Welk plan bedacht de vijand van zielen de volgende dag? Handelingen 23:12-15.

“Terwijl de Here Zijn dienaar bemoedigde, beraamden Paulus’ vijanden plannen voor zijn ondergang.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 301.*

B. Wie gebruikte de Heer om het kwaadaardige plan aan de kaak te stellen? Handelingen 23:16-21.

C. Hoe alleen kon de overste het plan terzijde schuiven, en wat moet de vervolging tegen Paulus ons doen beseffen? Handelingen 23:22-33.

“Het geval van Paulus was niet het eerste, waarbij een dienaar van God een toevluchtsoord bij de heidenen had gevonden tegen de boosaardigheid van degenen, die zich erop beroemden het volk van Jehova te zijn...

Terwijl de Joodse leiders voorgaven grote ijver voor de eer van God en voor het welzijn van Israël te bezitten, waren zij de vijanden van beide. Door voorschrift en voorbeeld voerden zij het volk verder en verder van de gehoorzaamheid jegens God af, daarheen waar Hij hen, zodra zich de problemen zouden voordoen, niet zou kunnen helpen.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 303.*

“Satan werkt onophoudelijk door zijn handlangers om degenen, die door God zijn uitgekozen om een groot en goed werk tot stand te brengen, te ontmoedigen en teniet te doen. Zij zijn wellicht bereid zelfs hun leven voor de vooruitgang van de zaak van Christus te offeren, maar de aartsbedrieger zal hun broeders aangaande hen tot twijfel suggereren, en wanneer deze twijfel gekoesterd wordt, zal daardoor het vertrouwen in de rechtschapenheid van hun karakter ondermijnd worden en hun bruikbaarheid beperkt.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 303-304.*

VRIJDAG

27 augustus

TERUGBLIK

- 1. Hoe was Paulus’ gedrag in tegenstelling met dat van zijn landgenoten?**
- 2. Wat maakte het voor Paulus mogelijk om het lijden te verduren, dat hem overlaadde?**
- 3. Wie behandelden Paulus het slechts, de heidenen, Farizeeën of Sadduceeën?**
- 4. Waarom kunnen wij getroost worden door Gods zorg voor Paulus in de gevangentoren?**
- 5. Verklaar de tegengestelde houding tussen de Romeinse hoofdman en de Joden.**

Eerste Sabbatgaven voor kerken in de Dominicaanse Republiek

De Dominicaanse Republiek vormt het oostelijk deel van het Caribische eiland Hispaniola, gedeeld met Haïti in het westen en in het noorden begrensd door de Atlantische Oceaan. Het is een mooi, tropisch land, dat bekend staat om zijn stranden van wereldklasse, resorts, golf spelen en zijn vriendelijke mensen. De schoonheid van de natuur, die hier te vinden is, omvat regenwouden, savannes en hooglanden, met de hoogste berg in het Caribisch gebied. De hoofdstad Santo Domingo dateert van vijf eeuwen terug en is rijk aan historische bouwkundige plaatsen.

Spaans wordt gesproken door 80% van de meer dan 10,8 miljoen mensen, gevolgd door Haïtiaans Creools en Samana Engels; de economie is voornamelijk afhankelijk van mijnbouw, landbouw, handel en diensten. De officiële godsdienst is Rooms Katholiek met ongeveer 40% van de bevolking praktiserend Katholiek en 29% niet praktiserende Katholieken, 18 % is Protestants en 11% belijdt geen godsdienst.

De ZDA Reformatie Beweging arriveerde in dit land begin jaren 70 door zendingsgezindte Dominicanen, die in de USA woonden en de tegenwoordige waarheid deelden met hun vrienden en gezinnen in hun thuisland. Sommigen van deze enthousiaste gelovigen gingen toen terug naar hun eiland om de boodschap effectiever persoonlijk te promoten. Een predikant werd naar het gebied gestuurd en door de kracht van God was het geliefde ZDA Ref. lied over de 144.000 de sleutel tot het openen van veel deuren voor Bijbelstudies, en het werk werd in 1976 georganiseerd. Sinds die tijd heeft de boodschap zich verder verspreid en nu zijn er meer dan 150 gemeenteleden en ongeveer 400 reguliere Sabbatschool studenten.

Met deze groei is er natuurlijk behoefte ontstaan aan kerken om de Heer te aanbidden. Door Gods genade hebben we land voor dit doel in La Salvia, Bonao In het noordelijke deel van het eiland. De bouw is hier al begonnen en we zijn van plan daar ook een huis aan de Heer te wijden van aanbidding in de Los Mina sector van de stad en de provincie Santo Domingo. De broeders en zusters hebben vrijelijk van hun middelen gedoneerd, maar om deze doelen te verwezenlijken hebben we uw hulp nodig.

Als de Eerste Sabbatgaven worden ingezameld, geeft u dan royaal, opdat monumenten mogen schijnen tot eer van God bij deze eilandbewoners. Het is ons gebed, dat de Heer rijkelijk mag zegenen de gaven en de gevers!

—Uw broeders en zusters uit de Dominicaanse Republiek

Getuigen met een rein geweten

Tekst om te onthouden: “En hierin oefen ik mijzelf, om altijd een onergerlijk geweten te hebben bij God en de mensen” (Handelingen 24:16).

“Een geweten zonder ergernis bij God en de mens, een hart dat het tederste medeleven voelt voor mensen, vooral dat zij voor Christus gewonnen mogen worden, zal de eigenschappen hebben, die Christus had. Al dezulken zullen doordrenkt worden met Zijn Geest. Zij zullen een reservoir van geloof hebben en een opslagplaats van eenvoudige welsprekendheid.” –*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, blz. 120.

Aanvullende studie : –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 305-310.

ZONDAG

29 augustus

1. TERTULLUS, DE REDENAAR

A. Beschrijf, hoe vleiende huichelarij en leugens werden gebruikt om Paulus' verhoor voor Felix, de landvoogd, in te leiden. Handelingen 23:34-35; 24:1-9.

“Tertullus hier verlaagde zich tot onbeschaamde leugens. Het karakter van Felix was laag en verachtelijk... Zijn daden van wreedheid en onderdrukking zorgden ervoor, dat hij door iedereen werd gehaat. De verraderlijke wreedheid van zijn karakter blijkt uit zijn brute moord op de hogepriester Jonathan, aan wie hij zijn eigen positie grotendeels verschuldigd was...

Door de bedrieglijke kunsten van Simon Magus, een Cyprische tovenaars, had Felix (Drusilla) ertoe gebracht haar man te verlaten en zijn vrouw te worden. Drusilla was jong en mooi, en bovendien een Jodin. Zij was erg gehecht aan haar man, die een groot offer had gebracht om haar hand te bemachtigen. Er was inderdaad weinig om haar ertoe te brengen haar sterkste vooroordelen op te geven en de afkeer van haar natie op zich te nemen ter wille van het aangaan van een overspelige band met een wrede en bejaarde losbol.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 235-236.

“De toehoorders van Tertullus wisten, dat zijn vleiende woorden leugenachtig waren; maar hun verlangen om de veroordeling van Paulus tot zekerheid te maken was sterker dan hun liefde tot de waarheid.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 305.

2. IN VOLMAAKTE VREDE**A. Hoe begon Paulus openhartig zijn verdediging voor Felix? Handelingen 24:10-13.**

“Felix bezat voldoende scherpzinnigheid om de gezindheid en het karakter van Paulus’ aanklager te doorzien. Hij wist met welke bedoeling zij hem hadden geveleid, en hij zag ook, dat zij hun beschuldigingen tegen Paulus niet met bewijzen hadden kunnen staven. Zich tot de beklagde wendend, gaf hij hem door een wenk te kennen, dat hij voor zichzelf kon antwoorden. Paulus besteedde geen woorden aan vleierijen, maar gaf in alle eenvoud te kennen, dat hij zich met goede moed voor Felix kon verantwoorden, daar laatstgenoemde reeds zo lang rechter was en bijgevolg een zeer goed begrip had van de wetten en gebruiken van de Joden. Zinspelende op de tegen hem ingebrachte beschuldigingen, toonde hij duidelijk aan, dat niet een van deze op waarheid berustte. Hij verklaarde, dat hij nergens te Jeruzalem onrust had veroorzaakt, noch het heiligdom had ontwijd.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 306.*

B. Welk denkbeeld presenteerde Paulus aan de gouverneur? Handelingen 24:14-15.

“Door de zonde van Adam is de dood op alle mensen overgegaan. Allen dalen af in het graf. Dankzij het verlossingsplan zullen allen echter ook uit het graf verrijzen.” –*De Grote Strijd, blz. 499.*

C. Waarom is het doel van Paulus’ leven heilzaam voor iedereen? Handelingen 24:16; Jesaja 26:3-4.

“Innerlijke vrede en een geweten zonder ergernis bij God zullen het verstandelijk vermogen sterker maken en kracht geven als dauw, die neer druppelt op de tere planten. De wil wordt dan op de juiste manier gestuurd en gecontroleerd, en wordt meer beslist, en toch vrij van verdorvenheid. De overdenkingen zijn aangenaam, omdat zij geheiligd zijn. De helderheid van geest, die u mag bezitten, zal iedereen zegenen met wie u omgaat. Deze vrede en kalmte zullen na verloop van tijd natuurlijk worden en de kostbare stralen om u heen weerkaatsen om weer op u te worden weerspiegeld. Hoe meer u deze hemelse vrede en gemoedsrust proeft, hoe meer deze zal toenemen. Het is een bezielde, levendig genoegen, dat niet alle morele energieën in een verdoving werpt, maar hen wakker schudt tot verhoogde activiteit. Volmaakte vrede is een eigenschap van de hemel, die engelen bezitten. Moge God u helpen een bezitter van deze vrede te worden.” –*Testimonies for the Church 2, blz. 327.*

3. EEUWIGHEID TEGENOVER GERIEFLIJKHEID

A. Welke kwestie had de Joodse woede tegen Paulus veroorzaakt? Handelingen 24:17-21.

B. Op welke manier was Felix zwak in het behandelen van de zaak? Handelingen 24:22-23.

“De apostel sprak met ernstige en merkbare oprechtheid, en zijn woorden droegen een stempel van overtuiging. Claudius Lysias had in zijn brief aan Felix een gelijksoortig getuigenis omtrent het gedrag van Paulus gegeven. Bovendien wist Felix meer van de Joodse godsdienst dan velen veronderstelden. Paulus’ heldere uiteenzetting van de feiten stelde Felix in staat nog beter de beweegredenen te verstaan, waardoor de Joden werden beheerst, toen zij de apostel van opruiing en verraderlijk optreden trachtten te beschuldigen. De landvoogd wilde hen niet tevreden stellen door een Romeins burger onrechtvaardig te veroordelen; ook wilde hij Paulus niet aan de Joden uitleveren om hem zonder behoorlijk gerechtelijk onderzoek te laten ombrengen. Toch kende Felix geen hoger motief dan eigenbelang, en hij werd door zucht naar reputatie en verlangen naar promotie beheerst. Angst om de Joden te ergeren weerhield hem ervan om een man, van wie hij wist, dat hij onschuldig was, volledig recht te doen wedervaren. Het was daarom, dat hij bepaalde het verhoor op te schorten, totdat Lysias aanwezig zou zijn.”
—*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 306-307.*

C. Hoe bedroeft een houding als die van Felix de Geest? Handelingen 24:24-25.

“Hij (Felix) had het laatste aanbod van genade versmaad. Nooit zou hij nog een andere aanmaning van God ontvangen. —*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 310.*

“(De gemeenschap van br. K.) dacht, dat als zij niet tegen de waarheid streden, zij het heel goed zouden doen, maar het licht, dat ze negeerden te ontvangen en te koesteren, ging uit in duisternis. Zij probeerden hun geweten tot rust te brengen door tegen de Geest van God te zeggen: ‘Voor dit maal, ga heen; en als ik gelegen tijd zal hebben verkregen, zo zal ik u tot mij roepen’. Die gelegen tijd is nooit gekomen. Zij negeerden de gouden kans, die zij nooit meer hebben gekregen, want de wereld heeft het licht buitengesloten, dat zij weigerden. De belangen van dit leven en de charme van opwindende genoegens nemen hun geest en hart in beslag, terwijl hun beste Vriend, de gezegende Heiland, wordt verworpen en vergeten.” —*Testimonies for the Church 4, blz. 108.*

4. VERONTSCHULDIGINGEN, VERONTSCHULDIGINGEN...

- A. Noem enkele veelvoorkomende verontschuldigen om zich niet volledig aan Christus toe te vertrouwen, en de uitkomst van hen allen. Lukas 14:15-20, 24.**

“De verontschuldigen voor de weigering om aan het feestmaal deel te nemen omvatten alle redenen, die worden aangehaald om de uitnodiging van het evangelie te weigeren. Mensen zeggen, dat zij hun wereldse vooruitzichten niet in gevaar kunnen brengen door aandacht te schenken aan de eisen van het evangelie. Zij achten hun tijdelijke belangen van meer waarde dan de dingen der eeuwigheid. Juist die zegeningen, die zij van God hebben ontvangen, worden een hinderpaal, die hen scheidt van hun Schepper en Verlosser. Zij zullen zich niet laten storen in hun aardse zaken, en zeggen tot de bode van genade: ‘Ga voor heden heen; wanneer ik nog eens gelegenheid heb, zal ik u wel weer ontbieden’ (Handelingen 24:25). Anderen noemen de moeilijkheden, die kunnen ontstaan in hun maatschappelijke betrekkingen, als zij aan Gods oproep gehoor zouden geven. Zij zeggen, dat zij zich niet kunnen veroorloven van mening te verschillen met hun verwanten en bekenden. Zo tonen zij, dat zij de personen zijn, die in de gelijkenis worden genoemd. De Heer van het feestmaal beschouwt hun doorzichtige verontschuldigen als een verachting voor Zijn uitnodiging.

De man, die gezegd had: ‘Ik heb een vrouw getrouwd en daarom kan ik niet komen’, stelt een grote groep mensen voor. Er zijn velen, die toelaten, dat hun vrouwen of hun mannen hen verhinderen aan Gods oproep gehoor te geven. De man zegt: ‘Ik kan niet voldoen aan mijn verplichting, als mijn vrouw er tegen is. Haar invloed zou het voor mij heel erg moeilijk maken’. De vrouw hoort de genadige oproep: ‘Kom, want alle dingen zijn gereed’, en zij zegt: ‘Ik verzoek u, houd mij voor verontschuldigd. Mijn man weigert aan de uitnodiging van genade gehoor te geven. Hij zegt, dat zijn zaken hem in de weg staan. Ik moet met mijn man leven. Daarom kan ik niet komen’. Op de harten van de kinderen is indruk gemaakt. Zij willen graag komen. Maar zij houden van vader en moeder, en omdat dezen aan de oproep van het evangelie geen gehoor geven, menen de kinderen, dat zij ook niet kunnen komen. Ook zij zeggen: ‘Houd mij voor verontschuldigd’.

Al deze mensen weigeren te luisteren naar de uitnodiging van de Heiland, omdat zij bang zijn voor verdeeldheid in het gezin. Zij menen, dat zij door te weigeren God te gehoorzamen de vrede en voorspoed in huis zullen verzekeren, maar dit is een misleiding. Door de liefde van Christus te verwerpen, verwerpen zij in feite, datgene wat alleen reinheid en standvastigheid van menselijke liefde kan geven. Zij zullen niet alleen de hemel verliezen, maar ook de ware vreugde missen van alles, waarvoor God een offer heeft gebracht.” –*Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 133-134.*

5. ZONDER MATE UITGEGOTEN

- A. Wat gebeurt er, in plaats van verontschuldigen te maken, als wij ons volledig overgeven aan de leiding van de Heilige Geest? Handelingen 3:19; Jesaja 44:22-23; Psalm 110:3.

“Wij zijn verwikkeld in een strijd voor het eeuwige leven; en in deze strijd is genade opgesteld tegen de natuur en is de hele kracht van het ik tegen de overwinning. Weinigen vinden het pad van zelfverloochening, dat is omzoomd met kruisen, en nog minder volgen het nog... Zult u volharden en niet moe worden om goed te doen? Deze christelijke oorlogvoering is er een van strijd en eeuwige waakzaamheid. De volmaakte overwinning kan de uwe zijn, als u opgewekt het kruis van Christus opheft.” –*Letters and Manuscripts, Letter 48, 1888.*

“De gezichten van Gods boodschappers zullen stralen van heilige toewijding. Ze zullen van de ene plaats naar de andere gaan om de boodschap van de hemel te verkondigen. De waarschuwing zal door duizenden stemmen aan de gehele aarde worden gebracht. Er zullen wonderen gebeuren, zieken zullen worden genezen, en de gelovigen zullen tekenen en wonderen meemaken. Satan zal ook actief zijn met zijn bedrieglijke wonderen, en zal zelfs ‘vuur uit de hemel doen nederdalen op de aarde ten aanschouwen van de mensen’ (Openbaring 13:13). De bewoners van de aarde zullen dan verplicht zijn partij te kiezen.

De boodschap zal niet zozeer door argumenten, maar wel door de grote overtuigingskracht van Gods Geest worden gesteund. De argumenten zijn al aangevoerd. Het zaad is reeds uitgestrooid. Nu moet het ontkiemen en vrucht dragen. De publicaties, die door geschriften-evangelisten zijn verspreid, hebben hun uitwerking niet gemist. Velen waren wel onder de indruk van de boodschap gekomen, maar hadden de waarheid niet ten volle begrepen of gehoorzaamd. Nu dringen de stralen van het licht overal door, en wordt de waarheid volledig begrepen. Gods oprechte kinderen verbreken de banden, die hen vastketenden. Hun familiebanden en het feit, dat ze tot een bepaalde kerk behoren, kunnen hen niet langer tegenhouden. De waarheid is belangrijker dan alle andere bijkomstigheden. Ondanks het feit, dat vele krachten zich gezamenlijk tegen de waarheid keren, zullen velen Christus volgen.” –*De Grote Strijd, blz. 565-566.*

VRIJDAG

3 september

TERUGBLIK

1. Waarom bracht Ananias, de hogepriester, Tertullus bij de zitting van Paulus?
2. Waarom is het belangrijk om een rein geweten te behouden door belijdenis en berouw?
3. Hoe zou ik op sommige gebieden van het leven het kunnen uitstellen, zoals Felix deed?
4. Welke flauwe verontschuldigen zou ik kunnen maken, die de Geest doven?
5. Hoe kan ik deelnemen aan de uitstorting van de Heilige Geest in volheid?

Getuigenis geven aan een koning

Tekst om te onthouden: “Dan, hulp van God verkregen hebbende, sta ik tot op deze dag, betuigende beiden klein en groot, niets zeggende buiten hetgeen de profeten en Mozes gesproken hebben, dat geschieden zou” (Handelingen 26:22).

“De kroon van Christus moet verheven worden boven de diademen van aardse heersers.” – *Testimonies for the Church* 6, blz. 402.

Aanvullende studie : – *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 310-320.

ZONDAG

5 september

1. HET GEVOLG VAN HET AFWIJZEN VAN LICHT

A. Toen Felix werelds plezier, hebzucht en eerzuchtige politiek boven het door Paulus gebrachte licht stelde, wat volgde er dan in zijn leven? Handelingen 24:26-27.

“Hij (Felix) hoopte, dat Paulus door de betaling van een grote geldsom zijn vrijheid kon verkrijgen. De apostel bezat echter een te edelmoedig karakter om zichzelf door omkoping te bevrijden. Hij was aan geen enkele overtreding schuldig, en hij wilde zich niet tot het plegen van onrecht verlagen.” – *Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 310.

“(In een vete in Caesarea tussen Grieken en Joden). Alsof dit nog niet genoeg was, gaf Felix, wiens vijandschap tegen de Joden van jaar tot jaar was toegenomen, zijn soldaten de vrijheid de huizen van de rijken te plunderen.

Deze gewaagde daden van onrecht en wreedheid konden niet onopgemerkt blijven. De Joden klaagden Felix formeel aan en hij werd naar Rome geroepen om antwoord te geven op hun aanklachten. Hij wist maar al te goed, dat zijn houding van afpersing en onderdrukking hen ruimschoots aanleiding had gegeven voor deze klachten, maar toch hoopte hij hen te verzoenen. Daarom, hoewel hij diep respect had voor Paulus, besloot hij aan hun boosheid te voldoen door Paulus gevangen te laten. Maar al zijn pogingen waren vergeefs; hoewel hij aan verbanning en dood ontkwam, werd hij van zijn functie ontheven en beroofd van het grootste deel van zijn onrechtmatig verkregen rijkdom. Drusilla, de deelgenote in zijn schuld, kwam later met hun enige zoon om tijdens de uitbarsting van de Vesuvius. Zijn eigen dagen eindigden in ongenade en vergetelheid.” – *Bijbelkommentaar*, blz. 455.

2. VEILIGHEID OP ONVERWACHTE MANIEREN**A. Verklaar het beleid van Festus, die Felix verving. Handelingen 25:1-6.**

“Festus volhardde bij zijn besluit Paulus een gerechtelijk verhoor te Caesarea te verlenen. God bestuurde in Zijn voorzienigheid de beslissing van Festus, opdat het leven van de apostel zou worden verlengd.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 311.*

B. Hoe verliep de hoorzitting, en met welk gevolg? Handelingen 25:7-12. Waarom was het voor Paulus veiliger om naar Caesar te gaan dan Jeruzalem? 2 Timótheüs 3:12.

“Festus wist niets van de samenzwering om Paulus te vermoorden, en hij stond versteld over zijn beroep op de keizer. Evenwel maakten de woorden van de apostel een einde aan de gerechtelijke procedure...

Zo gebeurde het, dat wederom een dienaar Gods, door blinde ijver en zelfgerechtigheid en haat, gedwongen werd zich om bescherming tot de heidenen te wenden... En deze haat zal ook het deel zijn van het volk van God in deze eeuw. Onder velen, die beweren volgelingen van Christus te zijn, heerst dezelfde hoogmoed, dezelfde vormendienst en zelfzucht, dezelfde geest van onderdrukking, die zulk een grote plaats innamen in de harten der Joden. In de toekomst zullen mannen, die voorgeven, dat zij de vertegenwoordigers van Christus zijn, een gelijksoortige houding aannemen, als de priesters en oversten in hun bejegening van Christus en de apostelen aan de dag legden. In de grote crisis, die de getrouwe dienaren van Christus spoedig zullen moeten doormaken, zullen zij met dezelfde hardheid van hart, dezelfde gruwzame vastberadenheid en dezelfde onverzoenlijke vijandschap te doen hebben.

Allen, die in die boze dag God onbevreesd willen dienen overeenkomstig de voorschriften van hun geweten, zullen moed, vastberadenheid en kennis omtrent God en Zijn Woord behoeven; want degenen, die trouw zijn aan God, zullen worden vervolgd, de juistheid van hun motieven zal in twijfel worden getrokken, hun beste pogingen verkeerd uitgelegd, en hun namen als slecht worden verworpen. Satan zal al zijn bedrieglijke macht aanwenden om het hart te beïnvloeden en het verstand te verduisteren, om het boze goed en het goede boos te doen schijnen. Hoe sterker en reiner het geloof van Gods volk is, en hoe vaster het besluit is om Hem te gehoorzamen, des te feller zal satan ernaar streven om tegen hen de woede te doen ontbranden van hen die, hoewel zij beweren rechtvaardig te zijn, de wet van God met voeten treden. Het zal het sterkste vertrouwen, de meest heldhaftige vastberadenheid kosten om het geloof, eens aan de heiligen geschonken, te behouden.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 312-315.*

3. EEN GODDELIJKE AFSPRAAK**A. Wie zou Paulus nog meer ontmoeten in Gods voorzienigheid? Handelingen 25:13-22.**

“Paulus had zich op de keizer beroepen, en Festus kon niet anders doen dan hem naar Rome zenden. Het duurde enige tijd, voordat het juiste schip was gevonden... Dit schonk Paulus de gelegenheid om de redenen van zijn geloof aan de voornaamste lieden van de stad Caesarea en eveneens aan koning Agrippa II, de laatste Herodes, bekend te maken.”
—*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 317.*

B. Beschrijf het tafereel en de inleidende ontmoeting tussen Paulus en Agrippa in de rechtbank, en hoe keek de hemel ernaar. Handelingen 25:23-27.

“Ter ere van zijn bezoekers had Festus getracht deze aangelegenheid tot een indrukwekkende praalvertoning te maken. De kostbare gewaden van de landvoogd en zijn gasten, de zwaarden van de soldaten, en de schitterende wapenuitrusting van hun bevelhebbers verleenden aan dit toneel een stralende pracht.

En thans stond Paulus, nog altijd geboeid, voor het bijeengekomen gezelschap. Welk een tegenstelling werd hier tentoongespreid! Agrippa en Bernice bezaten macht en aanzien, en werden daarom door de wereld gehuldigd. Maar zij misten de karaktertrekken, die God waardeert. Zij waren overtreders van Zijn wet, verdorven in hart en levenswandel. Hun gedragslijn werd door de hemel verafschuwd.

De bejaarde gevangene, door ketenen aan de hem bewakende soldaat verbonden, bezat in zijn verschijning niets, wat de wereld ertoe zou hebben gebracht, hem hulde te bewijzen. En toch had de hele hemel belangstelling voor deze mens, die ogenschijnlijk zonder vrienden, zonder rijkdom en aanzien was, en die wegens zijn geloof in de Zoon van God gevangen werd gehouden. Engelen waren zijn begeleiders. Indien de heerlijkheid van een van die lichtende boden zichtbaar had gestraald, zou de koninklijke pracht en praal zijn verbleekt; koning en hovelingen zouden, evenals de Romeinse soldaten bij het graf van Christus, ter aarde zijn gevallen.” —*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 317-318.*

“Heel de hemel was geïnteresseerd in deze ene man, nu een gevangene voor zijn geloof in de Zoon van God. Johannes zegt: ‘De wereld kent ons niet, omdat zij hem niet kennen’. De wereld kent Christus niet, noch willen zij hen kennen, die Christus laten zien. Zij zijn zonen van God, kinderen van de koninklijke familie; toch worden hun prinselijke eisen niet door de wereld bemerkt. Zij mogen hun nieuwsgierigheid opwekken, maar zij worden niet op prijs gesteld of begrepen. Zij zijn voor hen niet interessant en niet te benijden.” —*Sketches From the Life of Paul, blz. 254.*

4. BEROUWVOLLE ZONDAARS NEMEN HET OP

- A. Wat kunnen wij leren van de manier, waarop Paulus zijn getuigenis opende? Handelingen 26:1-8.**

“Het christendom zal van een man een heer maken. Christus was hoffelijk, ook tegen Zijn vervolgers; en Zijn ware volgelingen zullen dezelfde geest aan de dag leggen. Kijk naar Paulus, toen hij voor heersers werd gebracht. Zijn toespraak voor Agrippa illustreert zowel oprechte hoffelijkheid als overtuigende welsprekendheid. Het evangelie moedigt niet de formele beleefdheid aan, die tegenwoordig in de wereld heerst, maar de hoffelijkheid die voortkomt uit oprechte vriendelijkheid van hart.” –*Gospel Workers*, blz. 123.

- B. Hoe straalde nederigheid van hart van de apostel? Handelingen 26:9-11.**

“De voorbeelden in Gods woord van ware bekering en verootmoediging openbaren echter een geest van schuldbelijdenis, waarin geen excuus voor de zonde of een poging tot zelfrechtvaardiging voorkomt.

Paulus probeerde zich niet de hand boven het hoofd te houden; hij schildert zijn zonde in al zijn grimmigheid af, en probeerde zijn schuld niet af te zwakken. (Zie Handelingen 26:10-11)... Hij aarzelt niet te zeggen, dat ‘Christus Jezus in de wereld gekomen is om zondaars te behouden, onder welke ik de eerste plaats inneem’.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 520.

- C. Hoe verhaalde Paulus zijn ervaring, en welke plicht, die hem was toevertrouwd, wordt ons nu ook gegeven, vlak voor Jezus’ wederkomst? Handelingen 26:12-18.**

“Zijn koninkrijk (van Christus) zal niet komen, voordat de blijde boodschap van Zijn genade aan de gehele aarde gebracht is. Daarom kunnen wij, wanneer we onszelf aan Christus geven en andere zielen voor Hem winnen, de komst van Zijn koninkrijk verhaasten. Alleen zij, die zich wijden aan Zijn dienst, zeggende: ‘Hier ben ik, zend mij’ (Jesaja 6:8), om blinden de ogen te openen, om mensen te doen ‘uit de duisternis tot het licht, en van de macht van Satan tot God, opdat zij vergeving van zonden en een erfdeel onder de geheiligden zouden ontvangen’ (Handelingen 26:18), alleen zij bidden in oprechtheid: ‘Uw koninkrijk kome’.” –*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, blz. 96-97.

5. EEN ONSCHATBARE KANS TOEGEKEND

A. Wat legde Paulus uit als de last van zijn hart? Handelingen 26:19-23.

B. Hoe toonde Festus een gebrek aan geestelijk onderscheidingsvermogen? Handelingen 26:24-26.

C. Leg uit, hoe de Heilige Geest Agrippa krachtig trok en, tragisch genoeg, wat er uiteindelijk voor zorgde, dat hij zich ertegen verzette. Handelingen 26:27-32.

“Dwaalden de gedachten van Agrippa bij deze woorden terug naar het verleden van zijn geslacht en naar hun vruchteloze pogingen tegen Hem, van wie Paulus predikte? Dacht hij aan zijn overgrootvader Herodes en de kindermoord van Bethlehem? Aan zijn oudoom Antipas en de moord op Johannes de Doper? Aan zijn eigen vader, Agrippa I en het martelaarschap van Jacobus? Zag hij in de onheilen, waardoor deze koningen opeens werden getroffen, een bewijs van Gods ongenoegen over hun misdaden jegens Zijn dienstknechten? Herinnerden de pracht en praal van die dagen Agrippa aan de tijd, dat zijn eigen vader, een vorst die machtiger was dan hij, in diezelfde stad had gestaan, gekleed in schitterende gewaden, terwijl het volk uitriep, dat hij een god was? Had hij vergeten, hoe hij, nog voor de toejuichingen zwegen, was getroffen door een snelle en verschrikkelijke wraak? Iets van dit alles flitste door de herinnering van Agrippa; maar zijn ijdelheid werd gestreeld door het prachtige schouwspel voor hem en trots en verwaandheid banden alle edeler gedachten uit.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 455-456.

VRIJDAG

10 september

TERUGBLIK

1. Hoe herinnert het einde van Felix' leven ons eraan, dat elke glorie vervaagt?
2. Welke eigenschappen moeten wij bezitten, als wij verraad het hoofd moeten bieden?
3. Waarom stelt de Heer, net als in het geval van Paulus, een reis soms uit?
4. Wat moet ik beseffen, als ik bid: 'Uw koninkrijk kome' (Matthéüs 6:10)?
5. Hoe kan ik het gevaar lopen afgeleid te worden door de glitter van de wereld?

Vertrouwen te midden van een storm

Tekst om te onthouden: “Daarom, weest goedsmoeds, mannen, want ik geloof God, dat het alzo zijn zal, gelijk het mij gezegd is” (Handelingen 27:25).

“Ik zag, dat Gods bijzondere doel bereikt werd door de reis van Paulus op zee; het was Zijn plan, dat de bemanning van het schip op die wijze door Paulus getuige zou zijn van de kracht Gods.” –*Eerste Geschriften*, blz. 244-245.

Aanvullende studie : : –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 321-326.

ZONDAG

12 september

1. GEKETENDEN AAN BOORD VAN HET SCHIP

- A. Wat was de gebeurtenis van de volgende beproeving van Paulus, maar wie was er behalve Lukas nog meer een troost? Handelingen 27:1-2; Kolossensen 4:10 (eerste deel).

“Romeinse soldaten werden verantwoordelijk gehouden met hun eigen leven voor de veiligheid van hun gevangenen, en dit had geleid tot de gewoonte om gevangenen met de rechterpols aan de linkerpols van soldaten vast te ketenen, die elkaar beurtelings aflosten. Zo kon de apostel niet alleen geen bewegingsvrijheid hebben, maar hij was ook in nauwe en voortdurende verbinding geplaatst met mannen van de meest onaangename en absoluut weerzinwekkende aard; mannen die niet alleen ongeschoold en onbeschaafd waren, maar die, door de demoraliserende invloed van hun omgeving, wreed en verwilderd waren geworden.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 262.

“Zeelieden regelden hun koers grotendeels naar de stand van de zon en sterren; en wanneer deze zich niet vertoonden, en tekenen van naderende storm zich aankondigden, waren de eigenaren van schepen bevreesd zich in open zee te wagen. Gedurende een deel van het jaar was veilige scheepvaart bijna niet mogelijk.

Nu kwam het er voor de apostel Paulus op aan de bittere belevenissen te doorstaan die hem als een gevangene in boeien gedurende de lange en bezwaarlijke reis naar Italië ten deel vielen... Maar het was uit vrije wil, dat Aristarchus de gevangenschap van Paulus deelde, zodat hij hem in zijn lijden kon bijstaan.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 321.

2. EEN ONBETROUWBARE REIS

- A. Wat toont het welverdiende vertrouwen, dat Paulus spoedig kreeg van Julius, die hem tijdens zijn reis naar Rome in bewaring hield? Handelingen 27:3.**
-

“Dit gunstbewijs (om naar zijn vrienden te gaan) werd door de apostel, wiens gezondheidstoestand zwak was, op hoge prijs gesteld.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 321.*

- B. Hoe verliep de reis, en wat waarschuwde Paulus? Handelingen 27:4-10.**
-

“Maar de wind was nog steeds ongunstig en het schip voer met moeite voort...

Zij waren gedwongen enige tijd in Goede Rede te blijven, om een gunstige windrichting af te wachten. De winter naderde snel. ‘De vaart werd reeds bedenkelijk’. Zij, die met het schip belast waren, moesten de hoop opgeven, hun bestemming nog te bereiken, voordat het zeereiseseizoen voor dat jaar beëindigd was. Er bleef nu slechts één vraag ter beslissing over: in Goede Rede te blijven of een geschikter plaats trachten te bereiken, waar zij konden overwinteren.

Deze vraag werd in ernstige overweging genomen, en uiteindelijk door de hoofdman aan Paulus voorgelegd, die zowel de eerbied van de scheepslieden als van de soldaten had gewonnen. De apostel raadde hen zonder aarzelen aan, te blijven waar zij waren.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 322.*

- C. Wat werd uiteindelijk besloten, maar met welke gevolgen? Handelingen 27:11-17.**
-

“De hoofdman besloot gehoor te geven aan de mening van de meerderheid...

Voortgedreven door de storm naderde het schip het eilandje Clauda, en terwijl zij het schip trachtten te beveiligen, bereidden de matrozen zich op het ergste voor. De reddingsloep, hun enige middel ter ontkoming in geval het schip zou vergaan, was op sleeptouw genomen, en kon ieder ogenblik worden stukgeslagen. Hun eerste werk was deze boot aan boord te hijsen. Daarna werden alle mogelijke voorzorgsmaatregelen getroffen om het schip te versterken, zodat het de storm zou kunnen weerstaan. De geringe beschutting, die het eilandje hun bood, was niet van lange duur, en spoedig waren zij weer in volle hevigheid aan de storm blootgesteld.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 322-324.*

3. HOOP VOOR DE WANHOPIGEN

A. Beschrijf de strijd, die op zee plaatsvond. Handelingen 27:18-20.

“De hele nacht woedde de storm en het schip lekte. De volgende dag waren allen aan boord, soldaten, matrozen, passagiers en gevangenen, verenigd in het overboord gooien van alles, wat kon worden afgestaan. De nacht kwam weer, maar de wind nam niet af. Het door storm geteisterde schip, met zijn verbrijzelde mast en gescheurde zeilen, werd heen en weer geslingerd door de woede van de storm. Elk moment leek het erop, dat het kreunende hout moest wijken, toen het schip wankelde en trilde onder de schok van de storm. Het lek nam snel toe en passagiers en bemanning werkten constant aan de pompen. Aan boord was er geen moment rust... Een hopeloze onverschilligheid vestigde zich op die driehonderd zielen, want veertien dagen lang dreven zij, hulpeloos en hopeloos, onder een zonloze en sterrenloze hemel. Zij hadden geen middelen om te koken; er kon geen vuur worden aangestoken, het keukengerei was overboord gespoeld en de meeste proviand was doordrenkt met water en bedorven. In feite, terwijl hun goede schip worstelde met de storm en de golven van de dood spraken, verlangde niemand naar voedsel.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 265.

B. Wat deed Paulus op dit moment, en hoe kon hij spoedig hoop brengen aan iedereen aan boord? Psalm 55:23; 56:4; Handelingen 27:21-26.

“Terwijl alles om hen heen er alleen maar uitzag naar een snelle vernietiging, stortte deze man van God, in de rust van een onberispelijk geweten, zijn oprechte smeekbeden voor hen uit.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 266.

“In geloof hield hij (Paulus) de arm van Oneindige Kracht vast, en zijn hart vond rust in God. Voor zichzelf kende hij geen vrees; hij wist, dat God hem zou bewaren om in Rome van de waarheid van Christus te getuigen. Maar zijn hart was met medelijden vervuld jegens de arme zielen om hem heen, die zondig en verdorven waren, en onvoorbereid voor de dood. Toen hij God vurig smeekte hun leven te sparen, werd hem geopenbaard, dat zijn gebed zou worden verhoord.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 324.

“Fysiek de grootste lijder van allemaal, had hij (Paulus) woorden van hoop voor het donkerste uur, een helpende hand in elke noodsituatie.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 266.

4. DREIGEND GEVAAR

- A. Met welke misleidende list begonnen de zelfzuchtige zeelieden in een poging om alleen hun eigen leven te redden (en niet dat van de anderen)? Handelingen 27:27-30.**
-

“Zij (passagiers en bemanning) werden nu bedreigd door een nieuw gevaar, namelijk dat hun schip op een rotsachtige kust zou worden gedreven. Zij wierpen onmiddellijk vier ankers uit, wat het enige was, dat gedaan kon worden. De rest van die nacht wachtten zij, wetende dat elk moment hun laatste zou kunnen zijn. Het lek werd steeds groter en het schip zou op elk moment kunnen zinken, zelfs als de ankers het hielden.

Ten slotte viel door regen en storm het grijze licht op hun afgetobde en doodsbleke gezichten. De contouren van de stormachtige kust waren vaag te zien, maar geen enkel bekend herkenningspunt was zichtbaar. De zelfzuchtige heidense zeelieden waren vastbesloten het schip en de bemanning achter te laten en zichzelf te redden in de boot, die zij met zoveel moeite aan boord hadden gehesen. Zij deden, alsof zij iets meer konden doen om de veiligheid van het schip te verzekeren, zij maakten de boot los en begonnen hem in zee te laten zakken.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 267-268.

- B. Hoe ontwapende Paulus hun complot, dat niet zou zijn geslaagd? Handelingen 27:31.**
-

“Als zij (de zelfzuchtige heidense zeelieden) erin waren geslaagd, zouden zij in stukken op de rotsen zijn geslagen, terwijl iedereen aan boord zou zijn omgekomen door hun onvermogen om het zinkende schip te hanteren.

Op dit moment beseftte Paulus het minderwaardige plan en wendde het gevaar af. Met zijn gebruikelijke snelle energie en moed zei hij tegen de hoofdman over honderd en de soldaten: ‘Indien dezen in het schip niet blijven, gij kunt niet behouden worden’. Het geloof van de apostel in God wankelde niet; hij twijfelde niet aan zijn eigen behoud, maar de belofte van veiligheid aan de bemanning was afhankelijk gesteld van hun taakvervulling.” –*Sketches From the Life of Paul*, blz. 268.

- C. Leg uit, hoe de apostel zelfs nu nog voor bemoediging zorgde. Handelingen 27:32-38.**
-

5. PRECIES ZOALS VOORZEGD

A. Beschrijf de uiteindelijke schipbreuk. Handelingen 27:39-41.

B. Hoe bewaarde God op wonderbaarlijke wijze allen aan boord? Handelingen 27:42-44.

“Paulus en de overige gevangenen stond nu een noodlot te wachten, vreselijker dan schipbreuk. De soldaten begrepen dat, terwijl zij poogden het land te bereiken, het voor hen onmogelijk zou zijn de hun toevertrouwde gevangenen te bewaken. Een ieder zou alles in het werk moeten stellen om zichzelf te redden. Doch wanneer een der gevangenen zou worden vermist, zouden degenen, die voor hen verantwoordelijk waren, hiervoor met hun eigen leven moeten boeten. Daarom wilden de soldaten alle gevangenen doden. De Romeinse wet stond deze gruwzame handelswijze toe, en het plan zou onmiddellijk ten uitvoer zijn gebracht, wanneer het niet ging om hem, aan wie allen op gelijke wijze zeer verplicht waren. Julius, de hoofdman, wist dat allen aan boord hun leven aan Paulus hadden te danken. Daar hij bovendien ervan overtuigd was, dat de Here met hem was, vreesde hij ervoor hem leed te doen. Daarom ‘beval de hoofdman, dat wie zwemmen konden, het eerst over boord zouden springen om aan land te komen; en de overigen deels op planken, deels op wrakhout. En zo geschiedde het, dat allen behouden aan land kwamen’.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 326.*

“Toen de presentielijst werd gelezen, miste er niemand. Bijna 300 mensen, soldaten, zeelui, passagiers en gevangenen, stonden op die stormachtige ochtend op het strand van het eiland Malta. Sommigen voegden zich bij Paulus en zijn broeders in het dank brengen aan God, die hun leven had gespaard en hen veilig aan land had gebracht door de gevaren van de zee heen.” –*Bijbelkommentaar, blz. 456.*

VRIJDAG

17 september

TERUGBLIK

1. Hoe heeft God mijn lasten verlicht, zoals Hij deed voor Paulus in de ketenen?
2. Hoe kan ik in gevaar zijn van een ongemakkelijke waarschuwing af te wijzen?
3. Wat kan ik leren van Paulus' zorg voor de heidenen aan boord van het schip?
4. Waarom zou het zelfzuchtig complot met de reddingsboot nooit geslaagd zijn?
5. Wat moet ik leren van de manier, waarop Paulus' profetie exact werd vervuld?

In ketenen van eer

Tekst om te onthouden: “Het zij u dan bekend, dat de zaligheid Gods tot de heidenen gezonden is, en dezen zullen horen” (Handelingen 28:28).

“Het (de kracht van vervolging) kan de werking van het woord der waarheid op harten en gewetens niet belemmeren. Paulus mag dan gebonden zijn, hij mag dan een geketende gevangene zijn, maar het woord van God kan niet worden gebonden. Het zal het werk tot stand brengen, waarnaar het wordt gestuurd, en menselijke krachten kunnen het niet voorkomen.” –*The Review and Herald*, 11 september 1888.

Aanvullende studie : –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 326-335; 356-364.

ZONDAG

19 september

1. OP HET EILAND MELITE

A. Hoe werden de schipbreukelingen op het eiland Melite ontvangen, en waardoor kon Paulus Gods macht meteen openbaren? Handelingen 28:1-6.

“Zijn (van Paulus) handen brachten het hout om het vuur aan te steken ten behoeve van de koud geworden schipbreukelingen. Toen zij zagen, dat de dodelijke adder aan zijn hand vastzat, werden zij vervuld met angst; maar Paulus schudde hem kalm in het vuur, wetende dat het hem geen kwaad kon doen; want hij vertrouwde onvoorwaardelijk op God.” –*My Life Today*, blz. 334.

B. Leg uit op welke manieren de Heer Paulus in de gelegenheid heeft gesteld om de eilandbewoners te dienen. Handelingen 28:7-10.

“Gedurende de drie maanden, dat de schipbreukelingen op Malta verbleven, benutten Paulus en zijn medewerkers vele gelegenheden om het evangelie te prediken. De Here werkte door hen op opmerkelijke wijze. Ter wille van Paulus werd het gehele gezelschap van schipbreukelingen met grote voorkomendheid behandeld.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 326.

2. GEDENKWAARDIGE MOMENTEN**A. Toen de reis weer begon, welke zegen was er in Putéoli? Handelingen 28:11-14.**

“In deze plaats bevonden zich enige christenen, en zij verzochten de apostelen zeven dagen bij hen te blijven, een verzoek dat door de hoofdmans vriendelijk werd toegestaan.”
–*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 328.*

B. Beschrijf de verbazingwekkende aankomst van Paulus in Rome. Handelingen 28:15-16.

“Julius stond de apostel graag iedere gunst toe, die hij bij machte was te verlenen; maar hij kon niet zijn staat van gevangene veranderen, noch hem bevrijden van de boeien, waarmee hij aan zijn bewaker was verbonden. Met een bezwaard hart ging Paulus het langverwachte bezoek aan de hoofdstad der wereld tegemoet. Hoe verschilden de omstandigheden van die, welke hij zich had voorgesteld! Hoe zou hij, geboeid en gebrandmerkt, het evangelie moeten verkondigen? Zijn hoop om in Rome vele zielen voor de waarheid te winnen scheen op teleurstelling te zullen uitlopen.

Ten slotte bereikten de reizigers Forum Appii, dat dertien uur gaans van Rome verwijderd lag. Toen zij zich een weg baanden door de menigten, die zich op de grote verkeersweg verdrongen, ving de grijsaard, die aan een groep hardvochtig uitziende misdadigers geketend was, menige verachtelijke blik op en werd hij het voorwerp van allerlei ruwe, lage spotternijen.

Plotseling weerklinkt een vreugdekreet, en een man maakt zich los uit de voorbijtrekkende menigte, valt de gevangene om de hals en omarmt hem met vreugdetranen, zoals een zoon een lang afwezige vader verwelkomt. Telkens weer herhaalt zich het voorval...

Als de hem toegenegen discipelen zich in geestdrift rondom hun vader in het geloofscharen, komt het gehele gezelschap tot staan. De soldaten zijn over dit oponthoud ongeduldig. Toch wagen zij het niet deze vreugdevolle ontmoeting te onderbreken, want ook zij hebben geleerd hun gevangene te ontzien en te waarderen. In dat afgetobde, door smart gekenmerkte gelaat zien de discipelen het beeld van Christus weerspiegeld. Zij verzekeren Paulus, dat zij hem niet hebben vergeten en hem nog steeds liefhebben; dat zij hem dankbaar zijn voor de vreugdevolle verwachting, die hun leven bezielt, en hun vrede met God schenkt. In het vuur van hun liefde zouden zij hem de gehele weg naar de stad op hun schouders hebben willen dragen, indien zij slechts toestemming daarvoor zouden hebben verkregen.

Slechts weinigen begrepen de betekenis van Lucas' woorden, dat Paulus, toen hij zijn broeders zag, ‘God dankte en moed greep’.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 328-329.*

3. VERSTERKT VOOR DE OPDRACHT

- A. Hoe zou Paulus later uitdrukken, hoe getroost hij was door de manier, waarop hij in Rome was ontvangen? 2 Timótheüs 1:16-17.**

“Te midden van de schreiende gelovigen, die hem hun medeleven betuigden en die zich voor zijn boeien niet schaamden, prees de apostel God met luide stem. De wolk van droefenis, die zijn gemoed had overschaduwd, was weggevaagd. Zijn leven als christen was een opeenvolging geweest van moeiten, lijden en teleurstellingen, maar in dat uur voelde hij zich rijkelijk beloond. Met vaste tred en een verheugd hart zette hij zijn weg voort. Hij wilde zich over het verleden niet beklagen, noch de toekomst vrezen; maar hij wist ook, dat hij zielen uit een veel verschrikkelijker gevangenschap had mogen bevrijden, en hij verheugde zich in zijn lijden om Christus’ wille.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 329.*

- B. Wat deed Paulus meteen in Rome, hoewel het zijn leven opnieuw in gevaar had kunnen brengen? Handelingen 28:17-20.**

“Te Rome leverde de hoofdman Julius zijn gevangenen aan de commandant van de keizerlijke garde uit. Het goede getuigenis, dat hij van Paulus gaf, te zamen met de brief van Festus, was oorzaak, dat de apostel bij de commandant in goed aanzien kwam, en in plaats van in de gevangenis te worden geworpen, werd hem toegestaan om op zichzelf te wonen. Hoewel aanhoudend geketend aan een soldaat, was hij vrij zijn vrienden te ontvangen en te werken aan de voortgang van de zaak van Christus...

Vele Joden die enkele jaren tevoren uit Rome waren verbannen, hadden toestemming ontvangen terug te keren, zodat daar weer een aanzienlijk aantal aanwezig was. Paulus besloot in de allereerste plaats hun de feiten aangaande zichzelf en zijn werk voor te leggen, alvorens zijn vijanden gelegenheid zouden hebben hen tegen hem op te zetten. Hij riep daarom drie dagen na zijn aankomst te Rome hun leidinggevende mannen bijeen, en zette op een eenvoudige, openhartige wijze uiteen, waarom hij als een gevangene naar Rome was gekomen...

Hij zij niets van de mishandeling, die hij van de zijde der Joden had ondergaan, noch van hun herhaalde samenzwering om hem om te brengen. Zijn woorden werden gekenmerkt door voorzichtigheid en goedheid. Hij trachtte niet de persoonlijke aandacht of sympathie te verkrijgen, maar wilde de waarheid verdedigen en de eer van het evangelie hoog houden.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 329-330.*

4. OPNIEUW GETUIGEN**A. Hoe reageerden de Joden op Paulus' inleiding? Handelingen 28:21-23.**

“Aangezien zij (de Joden) zelf deze wens te kennen gaven, nodigde Paulus hen uit een dag vast te stellen, waarop hij hun de waarheid van het evangelie kon voorleggen. Op de afgesproken tijd kwamen zij te zamen, aan ‘wie hij met nadruk het Koninklijk Gods voorstelde, pogende hen te overtuigen ten opzichte van Jezus, uit de wet van Mozes en de profeten, van de vroege morgen tot de avond toe’. Hij verhaalde zijn eigen belevenis, en staaft de argumenten uit het Oude Testament op eenvoudige, oprechte en krachtige wijze.

De apostel toonde aan, dat godsdienst niet bestaat uit kerkelijke gebruiken en ceremoniën, uit geloofsbelijdenissen en leerstellingen. Indien dit zo was, zou de natuurlijke mens deze door onderzoek kunnen verstaan, evenals hij de wereldse dingen verstaat. Paulus leerde, dat godsdienst een doelmatige, verlossende kracht, een absoluut goddelijk beginsel is, een persoonlijke belevenis van vernieuwende kracht Gods in de ziel is.

Hij toonde aan, hoe Mozes van tevoren Israël had gewezen op Christus als profeet, naar wie zij moesten horen; hoe alle profeten van Hem hadden getuigd als van Gods grote Geneesmiddel voor de zonden, als de Onschuldige die de zonden van de schuldigen zou dragen. Hij keurde hun vormen en ceremoniën niet af, maar toonde aan, dat zij in het vasthouden aan de ceremoniële dienst, bezig waren Hem te verwerpen, die het tegenbeeld was van dit gehele systeem.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 330-333.*

B. Hoe eindigde de bijeenkomst ten behoeve van Paulus? Handelingen 28:24-29.

“Vele maanden verstreken na de aankomst van Paulus in Rome, alvorens de Joden van Jeruzalem persoonlijk verschenen om hun aanklachten tegen de gevangene in te dienen. Herhaaldelijk werden hun plannen vrijdeld. En nu Paulus voor het hoogste gerechtshof van het Romeinse rijk zou worden verhoord, wilden zij niet opnieuw een nederlaag riskeren. Lysias, Felix, Festus en Agrippa hadden allen hun geloof in zijn onschuld tot uitdrukking gebracht. Zijn vijanden konden slechts dan op succes hopen, als zij de keizer door een list zouden kunnen beïnvloeden. Vertraging zou hun voorts dienstbaar zijn, daar dit hun de tijd zou verlenen hun plannen te verbeteren en uit te voeren. Zo wachtten zij een tijdlang, eer zij persoonlijk hun aanklachten tegen de apostel inbrachten.” –*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 334.*

5. GODS WAARHEID GERECHTVAARDIGD

- A. Wat was Paulus in staat om te doen, voordat hij later de marteldood stierf, en wat kon hij verklaren? Handelingen 28:30-31; 2 Timótheüs 4:6-8.**

“Op deze wijze oefende Paulus, ogenschijnlijk van daadwerkelijke arbeid verstoten, een verder strekkende, en meer blijvende invloed uit dan, wanneer hij zich vrijelijk onder de gemeenten had kunnen bewegen zoals dit in vroegere jaren het geval was geweest.”
–*Van Jeruzalem tot Rome, blz. 334.*

- B. Wat zal ons de komende tijd versterken? Psalm 76:11; 119:126.**

“God heeft altijd voor uitkomst gezorgd, als Zijn volk in grote moeilijkheden verkeerde, wanneer de laatste hoop vervlogen leek, dat de ondergang kon worden afgewend. De plannen van slechte mensen, de vijanden van de gemeente, zijn ondergeschikt aan Zijn kracht en overheersende voorzienigheid. Hij kan het hart van staatslieden aanraken; de woede van het gepeupel en de afvalligen, de haters van God, Zijn waarheid en Zijn volk, kan gekeerd worden, zoals de waterstromen gekeerd worden, als Hij dat wil. Gebed brengt de arm van de Almachtige in beweging. Hij, die de sterren aan de hemel beveelt, wiens woorden de golven van de zee beheersen, dezelfde almachtige Schepper zal voor Zijn volk zorgen, als zij Hem in geloof aanroepen. Hij zal de machten van de duisternis tegenhouden, tot de wereld is gewaarschuwd en allen, die er gehoor aan geven, klaar zijn voor het conflict. (Zie Psalm 76:11)...

God wil, dat de waarheid als toets naar voren wordt gebracht en het onderwerp zal worden van onderzoek en discussie, zelfs als deze met smaad beladen is. Het verstand van de mensen moet wakker worden geschud. Ieder twistgesprek, elke smaad of spot, zal door God gebruikt worden om het kwaad aan het licht te brengen en mensen wakker te schudden, die anders door zouden slapen.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5, blz. 370-371.*

VRIJDAG

24 september

TERUGBLIK

- 1. Hoe kunnen situaties, die gestrand lijken, kansen bieden?**
- 2. Wat toont de kracht, die Paulus' brieven op gelovigen hadden?**
- 3. Hoe gebruikt God gebeurtenissen zoals Paulus 'aankomst in Rome om ons op te heffen?**
- 4. Welke ervaring van Paulus herinnert ons eraan, dat Gods timing perfect is?**
- 5. Hoe kan God mij gebruiken om in moeilijke omstandigheden de waarheid te verspreiden?**

Eerste Sabbatgaven

3 juni, voor
een kerk en
gemeenteschool in
Dibrugarh, Assam,
India

7 augustus, voor de
Afdeling Opleidingen
van de GC

4 september,
voor kerken in
de Dominicaanse
Republiek